

106 67-3
GRATULATIO

ACADEMIÆ CANTABRIGIENSIS

AUSPICATISSIMAS

G U L I E L M I

PRINCIPIS AURIACI

E T

ANNÆ GEORGII II.

MAGNÆ BRITANNIÆ REGIS

FILIÆ NATU MAXIMÆ

N U P T I A S

CELEBRANTIS.

CANTABRIGIÆ TYPIS ACADEMICIS.

MDCCXXXIII.

A D
R E G E M

O fortunatis qui mitia jura Britannis
Das, facili torquens regia sceptrā manu;
Tot licet incumbant & tanta negotia soli,
Qualia non humeris pondera sensit Atlas;
Pone graves paullum curas, & gaudia misce;
Fas ita festivum Te celebrare diem.
Utque soles, placido vultu cape dona Tuorum,
Queis Cami antiquas alluit unda domos.
Non cumulos auri ferimus sectique elephantis,
Non scintillantūm delicias lapidum:
Securus petat hæc pictis mercator ab Indis,
Auspice Te tutum per mare carpet iter.
Aut si forte audax properarit Iberus in arma,
Has Tibi cogetur tradere victus opes.
His longe diversa offert munuscula Granta,
Carmina, & Aoniis verba ligata modis,

Non

ACADEMIÆ CANTABRIGIENSIS.

Non aliter decet, ANNA, Tuos celebrare Hymenæos;
Carminē Tu digna es, dignus & AURIACUS.
En surgit tantas in laudes tarda senectus,
Certat & oblitæ tendere fila lyræ.
Assumit vires puerorum imbellior ætas,
Præcocibusque ardet ludere Musa modis.
Quod si MAGNE Tibi placeant hæc carmina GEORGI,
Quæ fudit nobis officiosus amor,
Olim erit e nostris calamo majore triumphos
Qui canat ad Cami litora curva Tuos.
Si Martem jubeas trepidum insanire per orbem,
Dicentur Britonum fortia facta Ducum;
Dicetur spumans Gallorum sanguine Rhenus;
Dicetur Siculi decolor unda maris.
Sed juvet Europæ O potius succurrere fractæ,
Possit ut æterna, Te Duce, pace frui.

ROGERUS LONG, S.T.P.

Aul. Pemb. Custos, & Academiæ

Procancellarius.

212 G R A T U L A T I O.

W H E N o'er the founding main to *Belgia's* coast
The Youth from Godlike Race of *NASSAU* sprung
Shall bear the Pride of fair *Britannia's* Court;
What extasies his raptur'd soul shall fill,
In mazy blifs, too big for utterance, lost!
As when some Merchant plows the wat'ry way
To wealthy *Ormus*, or the distant coast
Of gorgeous *India*, and brings thence a gem
Sparkling with brighter fires than e'er before
Blaz'd in our world, with transport he surveys
The mighty treasure, rich beyond his wish;
And almost fears lest some illusive dream
With phantasms vain should mock his golden hopes.
Less happy far return'd the *Phrygian* Boy,
When beauteous *Helen* listen'd to his vows:
So beauteous, form'd with such attractive grace,
That *Argian* Chiefs, charm'd with one transient view,
Thought cheap their sufferings, and the toils of war.
But She alas, though fair to outward show,
Was inly stain'd with falshood's base allay :
Our *Helen*, deeply read in Virtue's lore,

By

ACADEMIÆ CANTABRIGIENSIS

By CAROLINA early taught to tread
The shining track that leads to deathless fame,
Shall bless the nuptial state with during joys
Of answering sympathy, and engaging love.
Hail, peerless Prince, worthy so fair a Bride,
Hail, worthy such a Bridegroom, matchless Fair.
All Heaven and happy Constellations shed
Their choicest influence on the bridal hour.

Thou NASSAU, name to *Britain* ever dear,
Patron of Arts, such as rejoyc'd of old
T' inhabit *Greece*, till with fair Liberty
They fled, affrighted by Barbaric arms,
Thou, studious of restoring *Europe's* peace,
Shalt healing counsels mix with *Britain's* King:
Such Umpires shall contending nations choose;
And see their claims in equal balance weigh'd.
Thee oft, returning from the sage Divan
Of *Belgic* Peers, and consultation deep,
Shall the lov'd Partner of thy Princely cares
With mild converse, and charms endearing sooth,
And cause forget the arduous toils of state:

With

GRATULATIO.

With pleasing looks shall shed into thy heart
Sweetness unutterable, or with voice
Angelic, and the touch of warbling lyre,
Give a foretaste of Heav'n; whether the song
Swells in melodious accents, sweeter far
Than the love-labour'd strains of th' amorous bird
That nightly sings, and silent darkness cheers:
Or volant fingers teach the golden wire
To echo with responsive symphony.
But neither mild converse, endearing charms,
Nor looks that sweetness shed into thy heart,
Nor voice Angelic, nor soft warbling lyre
Shall sooth, to make Thee deaf to Honour's call:
Whene'er Religion pure, with suppliant hands,
Or prostrate Liberty thy aid implores,
Great WILLIAM's Genius shall conduct Thee forth
To charge the close-rank'd Squadron; War the while
Impetuous with brazen throat proclaims
Licence for Havock wild, and Slaughter dire
Uncurb'd to range, and drink of blood their fill.

Thee

ACADEMIÆ CANTABRIGIENSIS

Thee, much lov'd ANNA, when the spreading sails
Shall bear from hence, and *Albion's* chalky cliffs
From thy strain'd sight retire; Thy tender heart,
Though cheer'd with WILLIAM's love, shall yernings feel
Of duteous Piety; and those bright eyes,
With memory of thy parting Mother's tears,
And Royal Father left, surcharg'd o'erflow.
But stop those chrystal fluices; to no coast
Of *Europe* can the oak-ribb'd bark be steer'd,
Where GEORGE's Name swells not Fame's loudest trump;
At that dread sound, harsh Discord murm'ring flies,
Pale Trembling seizes lawless Tyranny
And grim Oppression drops his iron scourge:
Liberty rears aloft her lovely head,
Peace smiling bids her handmaid Plenty strow
The land with blessings to succeeding times
By GEORGE's counsels and His arms secur'd.

ROGER LONG, D.D.

Master of Pembroke Hall,

Vice-Chancellor of the University.

GRATULATIO.

DUM commota novis Europa exardet in armis,
Divisumque dolet lacerata *Polonia* sceptrum,
Barbariẽm Graiam Germanorumque phalangas
Confundens, toto discretus ab orbe *Britannus*
Munia Pacis obit, genialis festa *Hymenæi*
Sacra agit, & nulla commixtum clade triumphum.

Ira furentis aquæ Sponso subsidat eunti,
Dii maris! & ventus turgentia vela secundus
Impleat: O votis multumque diuque *Britannis*
Expectate, veni; non has extraneus oras
Jam petis, aut vertis peregrinam ad littora puppim.
Has sedes vestrum propriis virtutibus olim
Ornavit genus; hæc *GULIELMUM* regia cepit.
Tu subeas iisdem auspiciis, & Te quoque dignum
Finge Deo.—sed nulla fidem & jura omnia miscens
Ambitio imperii fines jam transfilit æquos!
Nulla superstitio monstribus fecunda creandis
Terrorum falsâ mentes caligine velat,
Quæ metuat terris admotâ luce fugari.

Te, Juvenis, pulchræ nimirum fata reservant
Fortunæ, cui sub sacro data regia *Virgo*
Affocianda jugo, in quam tantas prodiga dotes
Natura effudit: præstantis gratia formæ
Debetur Veneri, Junoni plurima frontis
Majestas; Matrem ore refert, & mente *Minervam*.

Cum duo præclaro repetentes sanguine gentem,
Instructique animos patriis virtutibus ambo,
Ambo novis veterem decorantes laudibus ortum,
Conjungunt æquas in vinc'la jugalia dextras,
Incluta progenies tali exoritura videtur
Complexu, quæ Marte ferox felicibus armis
Fulminet, & totum famâ quæ pervolet orbem.
Sic *Trojæ* excidium minitantem in prælia misit
Vulcani tectum clypeo Dea mater *Achillem*.
Sic natum Alciden Jove non vicere labores
Eurysthei, aut Junonis inextinguibile pectus,
Impositusque humeris haud deficientibus orbis.

Unde autem dolor iste? moræ quis casus iniquæ
Cæpta repentino conturbat gaudia luctu?
Correptum febri video languescere Sponsum:

ACADEMIÆ CANTABRIGIENSIS

Gratia diffugit pallenti evanida vultu ;
Membra jacent lecto nimis (heu!) incerta salutis.
Quis Deus haud æquus capiti, quodve incutit astrum
Hæc mala, natalis Dominus violentior horæ?
Sed tamen hoc dedit incertæ spes pendula vitæ,
Ut verum lachrymis nos testemur amorem.
Sed Deus ut juveni legerent filia ultima Parcæ
Haud finit, at carum *Batavis* carumque *Britannis*
Afferit in lucem caput, & nigro invidet Orco.

Phosphore, redde diem, nec publica gaudia differ,
Jamque accende faces, O Hymen Hymenæe, jugales;
Prodit regia Sponsa oculos demissa decoros,
Virgineum ingenuo vultum suffusa rubore.
Accipe, Sponse, Tuam quam Dii junxere secundo
Alite, quæ vitam, studiumque & cura mariti,
Exigat, & simili faciat te prole beatum.

Jam puppim pictis ornatam insignibus æquor
Accipit, illa citâ fulcat maria alta carinâ,
Vota ferens nostra, & præstanti pondere fœta.
Ipse gravis pelagi domitor, qui sæva Tridentis
Imperia agnoscit sceptro subjecta *Britanno*,
Immittit velis ventum, cursumque secundat.

Sic, quando Europem trans æquora Jupiter *Helles*
Vexerit elusam fallacis imagine tauri,
Neptunique chorus, Phorcique exercitus omnis,
Æquoreæque vadis Nymphæ exiliere relictis,
Luctantes ventos, quæque obvia lædere possent
Æquora sternentes, deducentesque choreis
Cœlicolûm Rêgem; tanto celebratur honore
Æqua Deæ facies, & conjux digna Tonantis.

Honoratissimus Dominus Dominus *Robertus D'Arcy*
Comes de Holderneffe Aul. Trip.

G R A T U L A T I O.

CONJUGIALE tori fœdus gratissima quondam
 Si tibi cura fuit, jam fertis tempora vinctus
 Festivas accende faces, atque æthere ab alto
 Huc propera delapsus, *Hymen*, (non parva parantur
 Festa tibi,) tantæque velis assistere pompæ;
 AURIACO datur ANNA Duci, spectabilis hæres
 Virtutum GEORGÏ, CAROLINÆque æmula matris.

Fallor? an accipio lætantum murmur? ut omne
 Vulgus, *Hymen*, *Hymenæe*, vocat! tolluntur in altum
 Clamores, lætoque sonat cælum omne tumultu
 Bacchantis populi: mentem quoque gaudia Vatis
 Intus agunt; cantare libet, jucundaque festum
 Musa ardet celebrare Diem.—Salve, optime PRINCEPS,
 Salve cura *Jovis* dignissima: quanta *Britanni*
 Gaudia concipimus Te sospite? pristinus ille
 Jam membris rediit vigor, & causa illa dolorum
 Morbus abît: jam grata salus & gratior uxor
 Te simul efficient felicem, pronuba *Juno*
 Ecce tibi properat: regali exultat in aulâ
 Aliger ille Deus; dum lætus dulce sagittæ
 Spectat opus, ridensque videt tua vulnera, PRINCEPS.
 Jamque *Venus* placidas sub amantis Pectore flammæ
 Versat agens, quosque ipsa dedit, Dea nutrit Amores.

Quod numen, felix nimium cui visâ propago
Anglorum, AURIACO sævos per membra dolores
 Nequaquam ob meritum misit? dignusne Deorum
 Ordine, cui nequeunt lacrymis mitescere nostris
 Pectora, quem nullæ *Britonum* movere querelæ,
 Nec moritura super crudeli Funere Virgo?

At versa est rerum facies, jam scena recessit
 Lugubris; & tandem videor cum PRINCIPE sponsâ
 AURIACUM aspectare virum, quem plurima circum
 Turba premit: tali solum te Virgine dignum
 Exultans clamat Populus; tibi Pectora purâ
 Nobilitata Fide; tibi sunt, gratissime PRINCEPS,
 Mille placendi artes: O quam Virtutibus ipsum
 Assimilas, lapsam qui nobis restituit Rem,
 Lætaque composuit pacatis sæcla *Britannis*.
 Fortunate Puer, tu nunc eris alter ab illo.

ACADEMIÆ CANTABRIGIENSIS

Huic qualis MARIA olim, tibi nobilis ANNA
Talis progreditur Conjux: en gemmea circum
Lumina, & illustri scintillant igne smaragdi.
Ipsa tamen formâ longè pulcherrima Virgo
Muneribus ponti, atque opibus præluceat Eois,
Regiaque incessu patet: hanc comitatur euntem
Nympharum formosa cohors, quæis jure puellæ
Monticolæ inuideant, dum pulchrior enitet ANNA
Reginâ nemorum, atque ipsi invidiosa *Dianæ*.
Plaude tuæ, PRINCEPS, Sorti, dum blanda beatam
Fata tibi dederint sponsam, quam magnus Olympi
Contemptâ *Junone* Pater sibi vellet; at illa,
NASSOVI, multos tecum feliciter annos
Ducet, & illustri faciet te prole parentem.
Si similis matri nascetur, amabilis infans
Certè erit, & primis Virtutem ostendet in annis,
Dum puerilis adhuc maternis ludit in ulnis.

Fortunati ambo! quorum nunc fœdere Dextras
Jungit *Hymen*: nullum memori vos eximet ævo
Tempus, dum placidâ floreant pace *Britanni*,
Imperiumque domus GEORGÎ regalis habebit.

At Vos, O Superi, cælestia regna tenentes,
Si qua movet pietas, si vos movet inclyta Virtus,
Hunc nobis servate Ducem, servate Puellam.
Tempus erit, cum jam superis maturior astris
Ille Deum vitam accipiet, cæloque beatus
Jura dabit mundo, atque ingens decus addet Olympo.
Illam etiam certum est, quæ sint habitura Deorum
Concilia. — at feri superis accedite regnis,
Nec nisi, cum totum Libertas missa per orbem
Servitium expulerit Terris, atque omine læto
Egerit eximios Pietas stabilita Triumphos.

Georgius Montagu, Vice-Comes de *Sunbury*,

Honoratissimi Comitis de *Halifax*

Filius Unicus, Coll. Trin.

G R A T U L A T I O.

JAM desideriiis victa fidelibus
 Affulsit Populo grata *Britannico*
 Fortuna, AURIACO PRINCIPE, candidam
 Salvo, restituens Diem.
 Optatus Sociis Hospes in Infulis!
 Quæ lætæ celebrant Sceptra GEORGII,
 Certantes pariter Te genus & Tuum
 Junctis tollere laudibus.
 Nam nec præteriti gratia deperit
 Facti, *Nassovii* quod Ducis auspice
 Virtute, aufugiens lumine dulcior
 Libertas retulit Pedem,
 Sortita & duplices Alma Lares, viget
 Æquis imperiis *Brunsviciæ* Domûs
 Felix, Te genero, sanguine Regio
 Insigni, auctior, addito.
 Nec jucunda minus sint tibi Munera
 Quæ fidæ referunt summa *Britanniæ*,
 Regalique magis connubio inclytus,
 Quod donas, decus accipe,
 Altis Tu *Hesperium* consiliis reges
 Formâque ANNA Latus, præsidio Tuas
 Res salvas stabili invicta Cupidinum
 Bellorumque dabit Dea.

Carolus Blayney, Baro Blayney de Monaghan
 Coll. S. Joh.

ILLA dies duplici fulsit lætissima luce,
 E patriâ Clarum quæ nostris appulit oris
 Annis NASSOVIVM sed non Virtute secundum.
 Salve Hospes: Te jam expectat pulcherrima Nympha
 Non impar *Veneri* Formâ, aut Virtute *MARIÆ*.
 Sit fortuna impar; faveat melioribus (oro)
 Auspiciis *Lucina* Toro Tædæque Jugali.

ACADEMIÆ CANTABRIGIENSIS

Ecquis *Pierios* non nutrit corde furores
Lætus & in Vatum descendere gestit arenam,
Et vestire sacrâ Connubia Regia Lauro?
O Decus, O Columnen, *Batavæ* spes unica Gentis!
Phœnicis Ritu, simul occidit Ipse WILHELMUS
Jam laudis satur & spoliis oneratus opimis,
Exoreris splendens, patriisque coloribus ardes.
Ter fœlix Heros, qui clârô sanguine ductus
NASSOVIOS numeras, Quêis se debere fatetur
Libertas, quos pallet adhuc metuenda Tyrannis,
Sublatosque animos mœret sibi vimque nocendi.
Exorata piis precibus tibi protrahit annos
Jam *Lachesis*, neque enim *Baiarum* flumina servant,
Major agit Deus, atque opera ad majora remittit.
Vive Tibi, famæ vivas; ingressus honoris
Mox stadium, Patriæ laudis non degener Hæres
Fulmineum vibres ensen; per *Martis* Acuta
Quod si Fatorum Te vis inimica moretur;
Plurima NASSOVI Superas ventura sub oras
Assurgat Proles, cui Mater bellica facta
Et Patris & Proavi referat, *Budamque* Palato
Supplantans notos inspiret Corde Calores,
Et vires utriusque domûs cum lacte ministret.

Fredericus Cornwallis Hon. Dom. Dom. *Cornwallis*
Fil. Natu Sextus, Coll. Christi Alumn.

ORNATAS Hederâ quò fers, *Hymenæe*, Coronas?
Fallor, nî *Sponsis* hæc tua Dona vehas.
Nobilis illustri GULIELMO ducitur ANNA,
Virgine Vir dignus, dignaque Virgo Viro.
Ut firmo nectunt Hederæ sua Brachia Nodo,
Sic stabili *Sponsos* Fœdere jungat Amor.

Joannes Barker Baronettus, Aul. Pembr.

GRATULATIO.

MÆRIS. LYCIDAS.

MÆRIS.

O Lycida, mi dulcis Amice, quid attrahit Urbem
Te nunc insolitò ad nostram? quæ causa subegit,
Hoc strepitu rerum ingrato plebisque tumultu
Musarum mutare domos & amœna vireta?
Sed quæcunque tamen fuerit nos causa videndi,
Nunc ter gratus ades: festâ nunc omnia circum
Lætitiâ exultant, plauditque *Britannia* felix.

LYCIDAS.

Quem nostrum non, Mæri, movet peramabile Nomen
PRINCIPIS AURIACI? Qui nunc è gente suorum
Tertius huc veniens, petiit de stemmate Regum
Anglorum Natas totidem, dignosque *Hymenæos*.
Hunc ego ut aspicerem, loca dudum sacra Camœnis,
Quæ leni *Camus* circumfluit amne, lubenter
Deferui; NASSOVOQUE hæredi laudis Avitæ
Qualiacunque fero nostræ munuscula Musæ.

MÆRIS.

Maecte Puer: facili accipiet tua munera vultu
Musarum NASSOVUS amans, & amabilis illis.
Illum etenim Matris Pietas veneranda MARÆ
Divino auspicio partu formavit ab ipso,
Omnibus ornatum voluitque excellere rebus.

Tali olim curâ teneris feliciter annis
Educens *Gracchos Cornelia*, reddidit illos
Doctrinâ excultos omni, eloquioque potentes.

At verò, Lycida, Te per tua rura vagantem
Quæ tantæ tenuere moræ? ad solennia cur non
Gaudia venisti, & tædarum nupera Sacra?

Nos inter si tum faustâ illâ luce fuisses,
O Lycida, non unquam animo excideret tibi, Quali
Majestate oculos in se dejecta decoros
Incessit, dextramque tremens dedit ANNA trementi
NASSOVO. Nunquam O non me meminisse juvabit

ACADEMIÆ CANTABRIGIENSIS

Qualis tum NASSOVUS! ei quàm blandus apertæ
Frontis honos! qualis pulchri vigor acer ocelli!
Quinetiam videor vel adhuc audire frementes
Undique lætitiâ populos: sua vota precesque
Effundunt Alacres, (Deus ô tot vota secundet!)
NASSOVIQUE ANNÆQUE frequens ferit æthera Nomen.

LYCIDAS.

Mœri, fatis nosti quantùm docta otia nobis
Quantùm rura placent. Sed nos tamen inter opacas
Mufarum sylvas & amica silentia *Grantæ*,
Vobis, Par felix, vestræ sobolique futuræ
Lætitiâ Pacemque in serum optavimus ævum.

Immò etiam cum Te *Batavum* prope littora nuper
Vidimus, O NASSOVE, hæc gaudia nostra morantem,
Adversisque agitata nimis tota æquora ventis:
Qualis erat nostrum formido? Quos etiamnum
Et dolet, æternumque eheu! meminisse dolebit,
Quæ fluctus ventique minæ, NASSOVE, Parentem
Abripuere Tuum (¹) cujus miserabile corpus
Per bis quinque dies latuit sine funere in undis.

Tu verò, PRINCEPS, melioribus utere fatis.
Tu spes nascentis sæcli; Tibi plurima crescit
Laurus, avitisque incendit tuâ pectora factis.

Sis memor, O NASSOVE, tuo de nomine Primus
Junxerit ut sacro GULIELMUS fœdere *Belgas*,
Et Patriæ exiguum solus formaverit Orsum.
Is tristes sociat *Belgas*; & multa gementes,
(Multa gemens simul ipse) Jugum servile *Philippi* (²)
Excutere, & fidis jussit se credere Divis.

Non aliter Nautæ navem jactantibus Austris
Consistunt trepidi rerum, cum vela minaces
Diripuerunt Noti, latus & nudatur utrumque
Remigio: sibi quisque timet; toto æquore currunt;
Incertum quo fata ferant.—Sed ne tibi tantum,
Belga, time. Tuus En! puppi GULIELMUS ab altâ

¹ Anno 1711. ² Philippi secundi, regis *Hispania, Flandriaque* &c. Cujus Tyrannidem excusserunt Fœderati *Belga* Anno 1579, sub Auspicio GULIELMI PRINCIPIS AURIACI. In hujus rei memoriam, primam illorum Monetam signaverunt Navi inter fluctus sine remis velisque luctante, & hisce Verbis, Incertum quo fata ferant.

Prospiciens,

G R A T U L A T I O.

Prospiciens, clavumque tenens, sociosque trementes
Hortatus, portu tandem se condit amico.

Quorsum autem tanti terræque marique labores?
Quorsum mille Tuæ, PRINCEPS, miracula dextræ?
Si tandem scelerata Manus Tibi fata minetur,
Uxoremque inter fidam placidamque Sororem.
Hâc verò, PRINCEPS, subita hâc in morte Nepotum
Usque memor, Pópulique extremâ es voce misertus:
Heu! GULIELME, vale! Decus immortale Tuorum!
Interea tamen Ipse perenni stabis in ære,
Quod Tibi cum lacrimis posuit Tua *Belgia* Delphis.

En verò GULIELME, Tui præclara Nepotis
Proles! En alter nobis GULIELMUS amico
Effulfit Vultu, & Tua magna exempla secutus
Servavit gentem (perituram heu! funditus) *Anglam*.
Exin nostrarum rerum moderatus habenas,
Pro nobis quoties iniit lacrymabile bellum,
Et Sacrum est ausus Caput objectare periclis?
Nec requievit enim quamvis in limine mortis
Ille, Tuæ donec Genti, venerande GEORGI,
Sceptra dedit *Britonum*, æternam Nobisque salutem:
Tum demum placidâ compositus pace quievit.

Sic Dux *Thebanus* ⁽³⁾ mediis *Mavortis* in armis
Dum jacet infractâ percussus arundine pectus:
Multa movens animo, & paulum sua fata moratus,
Cum vicisse suos audit; tum denique ferrum
Extrahit, in ventosque lubenter vita recessit.
Talis tum GULIELMUS erat, *Batavum Britonumque*
Dulce decus; similisque Tui quoque Posthuma proles;
O tot NASSAIDUM PRINCEPS nunc Ultime! & eheu!
Quàm nuper timuere omnes, ne Febris iniqua
Jam tandem efficeret, NASSOVUS ut ultimus esses?
Nunc verò, nobis quid non sperare licebit?
Immò etiam ex illo quæ non speranda fuerunt
Tempore, cum primum Regis Te Gratia nostri
Ambiit, *Edvardique* aperitur pectore Sidus?
Exemplò, NASSOVE, alacris tibi brachia pandit
Prussia, & antiquam quærit componere litem:

³ Epaminondas.

ACADEMIÆ CANTABRIGIENSIS.

Exemplò Tibi (fera licet) Tua *Belgia* honores
Decernit Patrios. Audisne ut mæsta querelis
Te revocat? "Quosque Aulâ GULIELME, *Britannâ*
"Expectas, fatisque datas non respicis Urbes?
"Jam tandem, NASSOVE, redi. Res en! Tibi summas
"Credimus, & Majorum insignia tota Tuorum".
His igitur titulis, NASSOVE Illustris, Honore
Hoc frui; & feris ventura in sæcula Natis
Trade Tuis. — Nostri interea securus Amoris
Æternùm vivas; cùm CÆSAR, cùm CAROLINA,
Cùm Gens *Angla* suam, PRINCEPS, Tibi credidit ANNAM.

Danvers Osborn, Baronettus,
ex Aulâ S. S. Trinitatis.

לא כל מלך יהודה עשיר	זא-נא חזק נשוא נשיא
לא כל מלך יהודה אדיר	נשמש מחצרי קדם
ועשיר ואדיר נשוא	חבעל עלמה מלך הים
בועל חנה ממלם הוא	בעלה חננה כלת יופי
חמלכי ארץ עלי לבו	צאי כלך מחפתך
עבדך הוא אפעלפי ארץ	נשי אחך ואחיוחך
חמשלי ארץ על כל ביתו	חראי בנים חזרת כלם
לחנה יתן כל מוחך	כל נשאים בעלי ארצם
אל חבני יקר בחולך	בז מלכים אל בעיך
בז ער ועלומך תגל	יקמן מאד כי אץ מלך
חבעלי ורך שגל	לא כל מלך נשא כסאו
חעני מעט להנשאך	נדיב עליך לבר נשאר

DUCITE munitam, Proceres, *Hymenæon* in Arcem;
Atque suo Danaën tandem aperite Jovi.
Ille moræ impatiens in febrem erumpit, & ignes;
Nymphæ, cave ardentem fulmineumque Jovem.
Sed contrâ (appello medicos) Hic Pulsus Amorum est
Quem Tu sola moves, ponere sola potes.

Quis

G R A T U L A T I O.

Quis morbum non affectet sub vulnere Amoris;
 Ut possit medicas sic meruisse manus?
 Ut quam crudelem toties, duramque vocabat,
 Nunc indulgentem sentiat æger Amor.
 Ergò ades, ingeminate, *Hymen* ades, ô *Hymenæe*;
 Sin cessat, toties voce ciete Deum.
 Virginis in glaciem calidis, dic, migret ab Indis,
 Occupet ut castas dissoluisse nives.
 Maturis properet variare coloribus Uvam:
 Non opus est ultra ducere, Sponte venit.
 Sponte venit parium dulcedine captus Amorum,
 Ipse avidus Pulchrum visere conjugium.
 Invitat par egregium, Virgo ore decoro,
 Ac penitus toto corde receptus Amans.
 Non igitur, cessabit, amat nam jungere Amantes,
 Et sancire semel, quod pepigere diu.
 Et quod consultò magni iussere Parentes,
 Ipse volet nodis continuasse suis.
 Ipse avet æternâ Populos in Pace sequester
 Hoc medio unitos conciliare novo.
 Inque sinus gelidos dominari Virginis ardet,
 Atque rudi improbulus simplicitate frui.
 Nonne vides, volat interius sublimis ab Æthrâ,
 Fœcundus positos ut petat inde toros.
 Ut solvat mitram insinuans timidumque pudorem,
 Descendens lætis AUREUS in pluviis.
 Disce uxor fieri, jam Matrem define, Mater
 Ipsa, & in amplexus curre, Puella, Viri.
 Jam cernes ortos ex Te, nova Lumina, Natos;
 Gratior inde Viro; charior inde Patri.
 Hæc ut dixit Amor, mox dextrum sternuit altè
 Angurium, mores quod cœlere Pii;
 Nec maculis genus ambiguum *Babylonius* Hospes
 Virginis ingenuos transferet in *Thalamos*.
 Non nostros regit Imperii tam dira Libido,
 Ut perdant Mundi sub ratione Fidem.
 Relligione, Fide germani in Nomen ituram
 Progeniem AURIACUM, BRUNSVICIUMQUE dabunt;
 Semen Divinum! (Illa Pius Spes Altera,) Qualis
 Nasci amat ex iusti fœdere conjugii.

Itē;

ACADEMIÆ CANTABRIGIENSIS

Ite, Ite, unanimēs, Ludo indulgete columbi,
NASSOVIÆ pariter consulite Historiæ.
Pervigilant Musæ; Vigilet *Venus* Aurea: Lecto
Nunc satis uno annos composuisse pares.
Cætera non nostrum est: Orituri plura Nepotes
Narrabunt Sancti gaudia casta tori.

Phil. Bouquet, S. T. P. Linguae Hebr. Prof.
Coll. Trin. S. S.

DIIS olim auspiciis, Tellus quibus *Anglica* curæ,
Bis sibi NASSAVUM magna de stirpe creatos
Adjungi generos Reges voluere *Britanni*;
Connubioque viris stabili, vincloque jugali
Binas regali fociarunt sanguine Nymphas.
Hinc quantos fructus; quanta, O, percepimus, *Angli*,
Gaudia? conjugii fuit hinc nempe inclyta primi
WILHELMUS proles: hinc sponsus & Ipse secundi.

Ast Ille, ut socerum furiata mente JACOBUM
Dira superstitio, & scelerata insania *Romæ*
Sævire in cives docuit, vincisque domare
Vincla recusantes; nostris citus advolat oris,
Et fessis populi rebus succurrit, opemque
Fert alacer miseris: tum legum instaurat honores,
Juraque dat regnis; & quæ malè gesserat impar
Rex oneri, populi jussu sceptrum Ipse capeffit.

Scilicet hos animos patrio de sanguine duxit;
Hoc genti proprium NASSAVÆ, odisse Tyrannos;
Et famam, laudesque hominum petiisse merendo.
Magnus enim Ille domus PRINCEPS & nominis Auctor,
In libertatem *Belgas* dum vindicat armis,
Terribilis bellis & Marte invictus aperto,
At cæcis tandem infidiis & fraude petitus,
Quod potuit moriens, populo bona cuncta precatus
Afflicto, extremam vocem cum sanguine fudit.

His atavis, alius nobis, nec degener Hospes
En NASSAVUS adest! WILHELMI En altera Imago!

GRATULATIO.

ANNÆ cōjugium, clarosque petens *Hymenæos*.
Hoc WILHELME Pater, sceptrā ob donata rependit
GEORGIUS: has grates, hæc debita præmia reddit;
Hæredique tuo, quod carum & dulce fuorum
Regna hæc ampla tenent, gratus persolvit, & ANNAM
Dat natam Genitor, jucunda, O, quàm Tibi, dona;
Si tangat Manes nostri cura ulla sepultos!

Ergo agite, atque metus, Cives, jam solvite vanos;
Neve animos agitet discordia cæca; malisve
Ficta dolis moveant mendacia, sparsa per urbes.
Si GEORGÎ in populosanimum, mentemque benignam,
Si studium in patriam, si ob publica commoda curas
Ingrati frustra toties sensistis, at uno hoc
Discite ab exemplo: quod ab illa stirpe, domoque
Ante omnes generum voluit, qui civibus ultor
Nascitur oppressis, vindexque acerrimus instat:
Cui datur a proavis, Reges injusta jubentes
Comprimere, & vitam pro libertate pacisci.

Tuque adeo, thalamis ANNÆ dignate superbis,
Auriacâ generose domo; & Tu, Regia Conjux,
Cui Genetrix animos formavit magna, suisque
Ornavit studiis, felices ite per altum.
Dii cursum vobis facilem, ventosque ferentes
Dent, precor, & *Batavo* tutos confidere portu.
O quæ turba virum, matrumque ad littora præceps
Cum votis precibusque ruit; Teque, ANNA, Tuumque
Adventum cupiens, lustrat maria omnia, classem
Si videat, gentis spes fortunæque vehementem.
Flumen at intranti, clamoribus æthera magnis
Miscet; lætumque ingeminat *Pæana* canendo.

Si quondam *Pbrygiam* Tiberini fluminis alveo
Roma Deam excepit: sic portis obvia turba
Ad ripas effusa senum juvenumque ruebat.
At Dea per medios plausu fremituque faventes,
Auratâ puppi, pictisque investa carinis
Succedit fluvio: Proceres dum thure chorisque
Adventum Divæ celebrant, & mœnibus altis
Accipiunt patriæ columenque, decusque futurum.

Conyers Middleton, S. T. P.
Academiæ Protobibliothecarius.

ACADEMIÆ CANTABRIGIENSIS

ARAS AURIAEO, jura intemerataque regni,
Augustamque, gerit quæ sua sceptrâ, Domum
Debuit *Anglorum* gens victrix; jamque rependit,
ANNA, sacris thalamis grandia dona tuis.
Præmia jure petit laudis non degener Hæres;
Quam solus meruit, conciliatque Deam.

Ph. Williams, S. T. P. Coll. D. Joh. Ev. Præses,
Et Orat. pub. Acad.

DUM triplici nova Marte ferox movet arma *Sabaudus*,
Infestatque tuos, *Mantua*, *Gallus* agros;
Alitis *Austriacæque* acuit *Germania* Vindex
Tela, Tridentinis mox ruitura jugis;
Dum polus Arctæus belli latè intonat æstu,
Incertosque dolent regna *Polona* Duces;
Hic *Bellona* faces non admovet: Auspice felix
Insula Rege suo munia pacis amat:
Et quos longa Fides sociali fœdere junxit,
Arctius hos placido fœdere jungit *Hymen*.
Tota tuos, *Europa*, Duces Regesque recense,
Te potior, PRINCEPS BELGICE, nullus erit:
Virgineum referata Chorum Regalia pandant,
Ecce! inter pulchras pulchrior ANNA nitet:
GEORGIUS hanc, magni Illius memor Ille WILHELMI,
Hanc CAROLINA Tibi spem, memor Illa, locat.
Quid sibi non tali præsentia tempora nexu
Promittant? quid non postera sæc'la boni?
Heroas nobis serisque nepotibus æquè
Jam CAROLINA dedit, jam dabit ANNA novos.

Ed. Basset, L. L. D. Coll. Trin.

GRATULATIO.

Carmen Arabicum Literis Hebraicis expressum.

אלסלחם עלי אלסלחן
 חנת צור כל לסחן
 אלסלחם עלי אלסלחן
 חנת צור כל גמאען
 סור ערס יאסדכמא
 סורכמא ינן סורנא
 כל מער אלמלך אבנר
 באראל דרב משחמלר
 חלחקן אלעדוס באלנצור
 וישודר יום אלונר

L. Chappelow Linguae Arabicæ Professor.

EPITHALAMIUM.

EXIMIUM doctæ carmen memorate sorores;
 Postulat eximium nostra hæc jam pagina carmen,
 Felices celebrans tædas, pactosque *Hymenæos*.
 Regia regali spondetur virgo marito;
 Hanc primam CAROLINA tulit tibi, maxime GEORGI,
 Hic primus *Batavum*, WILHELMII tertius hæres.
 Quis tales unquam contextos vidit amores?
 Quis conjunxit amor tali unquam fœdere amantes?
 Quare agite, ô Musæ, divisum dicite carmen;
Hymen diviso vult carmine compellari.
Hymen ô *Hymenæe*, Heliconæ relinquare perge,
 Aoniosque specus, *Hymen* ades ô *Hymenæe*.

Tu regina potens, cui vincula jugalia curæ,
 Quæque Jovis magno thalamum conscendis Olympo;
 Et tu, quæ nobis circum præcordia fundis
 Gaudia blanda, & nescio qua dulcedine mulces,
 Huc ades, ô *Cytherea*; adsitque comes tibi Natus,
 Aureum arcum gestans humeris, aureamque pharetram.

ACADEMIÆ GANTABRIGIENSIS

Vosque adeò nitidæ fulgenti crine sorores,
Sunt quibus effusæ vestes, zonæque solutæ ;
Luditis & teneri quotquot circum undique amores ;
Huc omnes conferte pedem ; præque omnibus *Hymen*.
Hymen ô *Hymenæe*, manu tibi tæda corruscet,
Tempora ferta gerant, *Hymen* ades ô *Hymenæe*.

Aspice, ut optatos formosa ostenderit ortus,
Atque rubet tandem stellis Aurora fugatis.
Aspice, venturo lætentur ut omnia latè
Connubio ; venti filuerunt, Jupiter auras
Spiravit faciles, ridet placidum undique cælum.
Ipse etiam Sol flectit equos, propiore refulgens
Curru, nec jam hyemis perferit frigora tellus.
Interea venere fluuntque ad regia plenis
Tecta viis, regni proceres, equitesque patresque,
Matres atque viri, juvenes mistæque puellæ ;
Et quotquot præclara ostentat nomina passim
Anglia : completur lætanti regia cœtu.
Non tales olim vidit gens *Thessala* pompas,
Cum Divam *Æacides* duxit *Nereida* *Peleus*.
Ipse patet *Tamēsis* spectandi captus amore,
Hærens lento vix decurrit flumine ripis,
Nec curat properare undas, nec visere pontum.
Hymen ô *Hymenæe*, homines tu compede gratâ
Vincis, tuque deos, *Hymen* ades ô *Hymenæe*.

Quin prodi, cara o soboles, age linque cubile,
Matris & e gremio cupido te redde marito.
Rumpe moras, nimum fugiens processerit hora.
Jamdudum thalamo cunctantem ad limina primâ
Angligenum expectant ; auroque ostroque decori
Ordine stant proceres, puræque in veste sacerdos.
Ante omnes Sponsus flagranti agitatus amore
Pulcher adest, oditque moras, ardetque videre.
Qualis in exulto surgens flos aureus horto,
Pandit se ad solem venientem, & vertitur ultro.
Quæ tali dubitet juveni se credere virgo ?

Quam.

GRATULATIO.

Quam vellent illi *Batavæ* nupsisse puellæ?
Quam generum optârint *Germana* per oppida matres?
Sed tu sola virum, solus te dignus habebit.
Quin prodi tandem, luci te crede, peric'lum
Non est, ne *Phœbum* videat tam compta puella.
Hymen o *Hymenæe*, potes tu avellere matrum
Complexu natas, *Hymen* ades o *Hymenæe*.

Ferte nuces pueri, flores vos ferte puellæ,
Spargite humum foliis, manibus date lilia plenis;
Fundite puniceasque rosas, suavemque hyacinthum,
Cum molli violâ, cum purpureo Narcisso.
Sponsa venit: viden' ut demisso regia vultu
Incedit virgo; pulchra ut suffusa pudore
Ora rubet, tacitumque oculis inspirat amorem.
Ac veluti quis ebur Tyrio si murice candens
Sparferit, aut quando surgens Aurora refulsit
Oceano; tales virgo fert ore colores.
Mista metu tacitum pertentant gaudia pectus.
Extemplo PRINCEPS totus visâ emicat ardens;
Virginis in vultu flagrantia lumina figit,
Uritur & cuncto conceptâ pectore flammâ.
Illa sed acclinis leviter colloque reflexo,
Quam dulcè in juvenem mellitos vertit ocellos.
Annuit ipsa *Venus*, dat plausus agmen *Amorum*.
Hymen o *Hymenæe*, virum superare puellæ
Lumina casta doces, *Hymen* ades o *Hymenæe*.

Ore favete omnes; sacris en ordine pompa
Succedit tectis; vocat ima in templa sacerdos,
Jurandasque simul Par nobile sistit ad aras.
Jamque sacrum orsus opus, nulloque innectere vinc'la
Dissolüenda die: jam dextram jungere dextræ
Dant, animos pariter juncti; digitoque maritæ
Annulus aptatur, quem signat amabile carmen,
Annulus æterni monumentum & pignus amoris.
O nupti salvete novi, salvete parentum
O decus, heroum genus & genituri heroas.

ACADEMIÆ CANTABRIGIENSIS

Res quantæ, tali surgent quæ regna futura
Conjugio! festum instituent de nomine vestro,
Servabuntque diem læti per secula minores.

Hymen ô *Hymenæe*, boni nil te sine possit
Casta *Venus* sperare, *Hymen* ades ô *Hymenæe*.

Eheu quam lentè procedit vesp̄r Olympo!
Nunquamne Oetæos ostēdes noctifer ignes?
Nunquamne advenies portans optata maritis?
Certè hæc una dies toto jam longior anno est.
Phæbe quid hic cessas? quid tecum intonse *Hymenæis*?
Non voluistis enim tædas celebrare jugales
Tuque sororque tua: at fumantes solvere curru
Præstat equos, atque oceano submergere anhelos.
Tu fecisti hodie fastidia quanta marito?
Heu quoties ille invidit tua lumina! votis
Heu quoties noctem optavit, stellasque reduci,
Increpitans feras umbras, Hyadasque morantes?
I! fugias! lux fera vocet te crastina ponto.

Hymen ô *Hymenæe*, solet tibi solvere zonam
Virgo timens, cupiens, *Hymen* ades ô *Hymenæe*.

Ite domum pueri, venit Hesperus, ite puellæ;
Expectata diu jam tandem lumina tollit
Qui desponsa suâ firmat connubia flammâ.
Ite domum, solum solâ decet esse maritum
Conjuge: jam thalamos ornavit pronuba *Juno*,
Adque torum *Charites* nuptam duxere rubentem.
Ite domum, pulchrè curastis munera vestra
Vos omnes hodie; fatis est huc usque moratos.
Si lux vestra fuit, noctem concedite nuptis.
Atqui iterum, decies cum luna peregerit orbem,
Tum natalis erit, memores estote, venite.

Hymen ô *Hymenæe*, domus sine te dare dulces
Nulla potest natos, *Hymen* ades ô *Hymenæe*.

GRATULATIO.

Hæc ego sum tenui meditatus carmina verâ
Dum sedeo ad *Cami* ripas, & amœna fluentia,
Quas patriâ *Phœbus Delo*, *Pindoque* relicto,
Incoluit sedes, & amantes otia *Musæ*.
Sed neque te posthac, te regum maxime *GEORGI*,
Invictasque tuas subjecta per æquora classes,
Terrorem oceani; nec te, *CAROLINA*, tacebo,
Quam certaverunt donis *Venus* atque *Minerva*
Accumulare suis; mihi si majora canenti
Sufficiunt vires, auditque vocatus *Apollo*.

Joannes Whalley, S. T. B.
Coll. S. Petri Præfectus.

DIVE, quem lætis veneramur undis,
Quem vigor circumvolat & Juventas,
Qui salutari medicata *Lymphâ*
Balnea curas,
Poscimus, quicquid tua Cura cœpit
Phœbe, producat: Generum *Britannis*
Sospitet votis, Cumenque rerum
Sospitet Orbi.
Qui Diem promissum roseum & recondis,
Tu nihil possis Juvenisque Gentisque
In Dies quamvis gradiente *Famâ*
Visere majus.
Tu potens alti nemoris *Diana*,
Alterum cœli Decus, & *Choræis*
Virginum Præses, nihil inde duces
Pulchrius *ANNA*
Ille *Gallorum* strepitus avitæ
Gloriæ felix cohibet, minorque
Unico nostro *Jove*; cui secunda
Fulmina torquet.
Illa regales docilesque *Nurus*
Edocet niti Decus ad Parentis:
Illa signabit metuentes solvi
Nominè *Fastos*.

F. Sawyer Parris, Coll. Sid. Suff. Soc.
Procuratorum alter.

ACADEMIÆ CANTABRIGIENSIS

ADESTE Cives undique, atque ingentibus
Complete Cælum Plausibus; Fremitu Oppida
Resonent tumultuantium: Nam ad Gaudia
Hymenæus omnes evocat, fausta Omina
Secum usque portans, *Principum* cū mutuos
Ignes alit, Facibusque torret Pectora.

Videtis, ut prægrande *Batavorum* Decus
AURIACUS HEROS splendeat cunctos super;
En quanta Virtus! Quantus & Mentis Vigor!
Videtis, ANNA inter minora Sidera
Ut fulgeat Lux summa, fœminei Decus
Ingens Chori: Quæ Forma vultûs! Qui nitet
In Ore Splendor! Ab his utrisque quæ bona
Sperare jam non liceat? In Cælis micat
Ubi Fax *gemelli Sideris*, sine Murmure
Jacet Æquor, ovat & Nauta, ridentque omnia.
Ita *Sidus* hoc *geminum* refulgens infimo
In Orbe ubique magna spargit Gaudia,
Ubique cuncta promovet fœlicia.

Ut corpora *Hymen* junxit, O! *Concordia*
Sic & animos nectat perenni Copulâ.
Prole numerosâ floreat, blando Sinu
Foveantque multas *Annulas Gulielmulo*sque,
Adusque vivum qui *Parentes* exprimant.

Ric. Crossinge, S. T. B. Aul. Pemb. Præses.

FIERCE to the Fight whilst eager *Europe* springs,
And frighted Peace retires on filken Wings;
Our Western World to softer Themes attends,
Nor lifts her Ballance, nor her Thunder lends,
Forgets to smoothe the furly Brow of War,
And teach embattled Nations where to spare.

Thus for awhile the Shaft neglected lies,
When *Jove* bestows a Daughter of the Skies,

(As

GRATULATIO.

(As when of old the Thund'rer God convey'd
To *Peleus*' wishes the celestial Maid)
Imperial *Hymen* stays the Hand of Fate,
And lesser Empires on his leisure wait.

See BRITAIN just to fair-distinguish'd Fame
Points ev'ry *Æra* with a WILLIAM's name,
With WILLIAM's name to ev'ry Virtue dear
Gilds the recording Page, and crowds the circling Year.

Ages shall read and reading shall admire
BRITANNIA's Beautys mix'd with NASSAU's fire.
Where Thirst of Empire or the Breach of Vows
Call'd WILLIAM's aid to give the World repose:
When Heaven's Commission on his Sword He wore
To curb th' unlicens'd Great, and check the Waste of Pow'r;
BRITAIN repays with more than mortal Charms,
And gives her eldest Blessing to his Arms:
While Earth-born Monarchs feel a Lovers pain,
And Love, like their Ambition, sighs in vain.

Thus spake the Muse, and meas'ring back the way,
Where *Phæbus* from the *Zodiack* pours the Day,
In such fair lustre of Succession view'd
Twice fifty Seasons on the *Ram* renew'd.

See these blest Omens to our World restor'd;
And *Europe*'s Beauty bribes her NASSAU's Sword.
Cancel a Nation's debt with one bright MAID—
Thus GEORGE shou'd give—thus WILLIAM be repay'd.

Long has our State but fading Blessings known,
A broken Lineage and precarious Throne:
Th' unripen'd Fruit intruding Winters seiz'd,
Nor Autumn's mellow'd, what her Summers rais'd.
In BRUNSWICK lasting Glories shall be shewn;
The Hand that planted shall preserve the Throne:
BRUNSWICK to Millions yet unborn a Friend
Shall see his Lineage, like his Fame extend:
ANNA shall lend her Beauties to inspire
Some future Prince, like Her's, the World's desire:
For distant Peace AMELIA shall engage,
And CAROLINA bless another Age.

ACADEMIÆ CANTABRIGIENSIS.

With Charms like these the *Cyprian* Queen endu'd,
Rose from the Bosom of the azure Flood;
Destin'd to give succeeding Heroes Birth,
And spread Her Image o'er the conquer'd Earth.
Rome's awful Foundress saw her *Cæsars* rise
And with her kindred Glories throng'd the Skies.

Robert Trefusis, M. A.
Fellow of Pembroke-Hall.

ANNAM, inter pulchras longè pulcherrima Nymphas
Ibat virgineo dum comitata choro,
Vidit, & obstupuit visâ, *Cythæra*, caducæ
Regna suæ formæ mox peritura dolens.
Quippe *Deam* livor terrenæ more puellæ
Commovet, occurrit si qua venusta magis:
Sed timuit *Marti*, quem vatum turba recentum
Hic demum, spreto Thrace, habitare ferunt.
Mavortem ad sævos quare impôtuna *Polonos*
Pugnatum ut mittat supplicat *Illa* Jovi.
Cum *Matri* illudens (nec natus iniquior alter
Matrem habet) hæc mæstæ verba *Cupido* dedit,
Scilicet, AURIACUS simulac advenerit HEROS,
(Nescisne HUNC ANNÆ quod sociare paro?)
Ocyus hic aderis *Mavors*, (comitatur euntem
Nec sua NASSOVIVM pressius umbra Ducem.)
Tu pulchram metuis ne *Mars* declinet in ANNAM,
Mars nè NASSOVII transfuga castra petas.
Sic mihi, Zelotypi, turbabit omnia rixis
Nobile par Divûm! Tuque Deusque tuus!
Dum tu NASSOVIO nescis distinguere *Martem*,
Insuper & *Venerem* nesciat Ille suam.
Verum connubii pompas spectare quietos
Præmoneo,—nusquam causa timoris erit.
Cernere mox poteris, num tu formosa videris
NASSOVIO; *Martem* seu cupit ANNA tuum.

Bullen, A. B. Coll. Magd.

G R A T U L A T I O.

LUCTANTEM morbis, sævoque dolore gementem,
 Fleverunt merfi *Belgæ Britonesque* querelis
 AURIACUM, spem communem; sincera voluptas
 Tandem cum morbus longum insuperabilis, artus
 Deferit, atque novæ redeunt in pristina vires,
 Heu longum pulsa exultat curamque Deorum
 Agnoscit, multo suffusa *Britannia* risu.

Vulnere sic lætè inspecto est confessus *Japis*
 Sanari *Ænean* plus quàm mortali ope, charum
 Dīs, cui Fata dabant, Regali stemmate gentem
 Ornare, Imperiumque excelsæ ponere *Romæ*.

Mercibus insignes *Batavi* duroque labore,
 Per mare multiplices vexere ad littora gazas
 Mirandas, sed nunc (quod non sine numine Divum
 Præstari potuit multum sudantibus,) almæ
Cypridis auspicio, insuetum transfertur ad oras
 Pondus, inaurato quod Vellere transtulit *Argo*
 Ditiùs, & quo non percurrit pulchrius undas,
Jupiter Europam quamvis trans æquora vexit.

Dux *Venetum* ingenti pompâ, pro more quotannis
 Injicit oceano gemmam, & connubia quærit
 Sperans incertum pretio conducere pontum.

Accipis, accipiens ANNAM, GULIELME, Tridentem;
 Imperiumque maris, *Batavi Britonesque*, maritâ
 Lege hæc acceptum, defendent fœdere juncti.
 Dī bellum avertant; Pax te circumvolet alis
 Aurea, nec sævi vexent tua regna tumultus.

Sanguineas alii Laurus per tela, per ignes
 Quærant, at potius tua tempora cingat Oliva.

Haud ANNA abrumpat lituus clangore quietem;
 Jam lacrymis satis indulget: si Gloria cordi est
 Quæri posse putas tantum per vulnera nomen?
 Gentibus ex variis quanquam famam ense reduxit
Julius, & nitidæ sparguntur sydere flammæ;
 Cum superis sedet *Augustus* quoque vectus ad auras
 Æthereas, pacis studiosus, & utilis otī.

Pallas bello audax insignisque Ægide, Olivam
 Protulit, atque suâ Bellatrix gaudet Olivâ.

Henricus Pollexfen A. B. Coll. Trin.

ACADEMIÆ CANTABRIGIENSIS

AURIACO *Heroi* se donat *Regia Virgo*,
Accenditque sacram Lampada blandus Amor.
Ad Templum ducit Sponsam *Cytherea* decoram,
Et formâ vinci se putat ipsa *Dea*.
Quis tales Oculos vidit, Quis Frontis Honores?
Solut, cui nota es tu, CAROLINA, Parens.
Splendida Majestas simul & Clementia sese
Confociant; GEORGI, non nisi in Ore tuo.
Fida magis nunquam inflammavit Corda *Cupido*,
Non pariles unquam Fœdere junxit *Hymen*.
O Fortunatos ambos! sed dicere nemo
Possit, utrum felix Illa vel Ille magis.
Spernit, quod Patruo dederat *Brittannia*, Donum
AURIACUS; sordent Sceptra, dat ANNA Manum.
Regali fias Sponsâ, *Germania*, felix;
ANNAQUE sit, Nobis quod CAROLINA, Tibi.

Gul. Penwarthe A. B. Aul. Pemb.

INFESTIS *Europa* gemens dum consonat armis,
Connubiis lætis Terra *Britanna* vacat.
Risit sævus Amor, focerique ad regna volutans
Lumina, moliri desine fulmen, ait.
Incaffos ignes vibrat *Saturnius*: Orbis
Cum *Marte* Imperium dividit alma *Venus*.

Gul. Johnson A. B. Coll. Magd.

AD SORORES REGIAS.

QUID Nymphæ avulsam lachrymantes cernitis ANNAM?
Ite hilares, eadem vos quoque Fata vocant.
Belgica jam tellus capit hanc, *Germanicus* illam
Exoptat Populus, Gens sua quamque manet.
Hinc totus latè illustrabitur Orbis; in uno
Includi nescit Gloria tanta loco.

Tho. Hayes, Aul. Pemb. Alumn.

G R A T U L A T I O.

HYMEN, O *Hymenæe*, quid expectata retardas
 Connubia? & rerum tantarum Cardine in ipso
 Usque adeo cessas, Odiose? Ac Publica differs
 Gaudia; dum innectis Causas sine fine morandi?
 Littore ab adverso, pretiosam Mercè, Carinam
 Tardius adspirans in Portum reddidit Eurus:
 Lenta Viæ dudum fugerunt Tædia in Auras:
 Febriculam Venis hærentem (Amor auxerat Ignes)
 Expulerint undæ *Baiarum*, Auctorque mœdendi
Hollinius: dudum rediit Flos ille Juventæ
 Purpureus; dudum Vigor & radiantis Ocelli
 NASSOVII ACIES nativa: Quid O! juvet ultra
 Ingratas proferre moras *Hymen*, *Hymenæe*?

Auditisne? An me deludit amabilis Error?
 Fallor? An AURIACUM nomen ferit Æthera Plausu;
 AURIACUMQUE ANNAMQUE refert plaudentibus Æther?
 En! En! testatæ sponsalia rite peracta
 Matronæ, Procèresque, & Pubes prima *Britannum*;
 Ordinibus justis, excultus quisque Paratu
 Magnifico, incedunt. Gemmarum si quid & Auri,
 Hesperus Eousque, ferant pretiosius *Indi*;
 Si Vestes tenui Filorum stamine *Seres*
 Haud facile in Cætu Judex desideret isto
 Subtilis; Mantumve Laborem, Artemve Magistrant:
 Sic decuit Natas Reges ornare *Britannos*,
 Quæis Maris Imperium Commercia vendicat Orbis:
 Sumptu non alio tradenda erat ANNA Marito,
 NASSOVIO Hæredes, GEORGIO paritura Nepotes.

Ecce autem, humanos induta *Britannia* vultus,
 Obtulit in Cuneis coram se Diva videndam;
 Et quâ confiterat CAROLINAM in parte Theatri
 Progenie stipata suâ, ut *Berecynthia* Mater
 Agmine Coelicolum, juxta stetit, Osque Humerosque
 Persimilis Gestuque pari, & prædivitis Ostri
 Vestitu, ut geminas credas vidisse sorores.
 Qualis vicino Titan in Cardine Cœli
 Eligit illustrem Nebulam cui Lumine Formam
 Ipse suam transfuso impertiat, Æmula Lucis,
 Nullâ in parte minor, splendet solis Imago:
 Nec dubiis constat terris Illumine vel Illam
 Constituât natura Deum auctoremque Dei.

ACADEMIÆ CANTABRIGIENSIS

Sic Dea; sic uno REGINA eodemque Nitore
Fulserunt: totum, simul aspexere, filetur
Undique per Cætum: motâ cum leniter Hastâ
Lætitiâ confessa Oculis *Britannia* fatur.

Ergo Diem vobis ergo & mihi gratulor illum
Qui *Britonas* tandem concordî Pace ligavit
Unanimes; nec tot fuerit de millibus Unus
Gaudia qui abrumpat Communia? Diis equidem ista
Auspiciis fieri reor, ut si quando minentur
Adversa his Regnis, pateat via prima Salutis
A *Batavis*, quibus una Salus, commune Periculum;
Nec sit in angustis præsentior anchora rebus,
Perfugiumve mihi; quam si de stirpe *Britannâ*
AURIACO nubat Ductori REGIA VIRGO;
Mutuaque inter se Gens utraque Fœdera firment
Arctius, & nullo solvendum tempore Amorem
Omne quo cecidere, Meos ducente WILHELMO,
Gallorum, *Bavarumque* minæ, sociataque *Iberum*
Agmina: frangendæ, si quid veri auguror, iisdem
Auspiciis, *Britonas* hortante in Bella GEORGIO.

Nec Tu non Laudi, Fortunatissime, ducas,
Tot tibi posthabitos Regum de stemmate Reges;
Atque unum placuisse; unum hæc in fœdera posci;
Si nescis, alios, sceptrisque opibusque Potentes,
ANNA sibi poterat (Quidni?) sumpsisse Maritos,
Te voluit solum; non inferiora secuta:
Ergo & virgineo dixit suffusa rubore
Hos Superi, Hos reddunt veræ Pietatis Honores:
Hæc tibi, Matre viam monstrante, Ego præmia reddo.

Quid nisi vota manent, Superi hæc ut rite secundent
Principia? & faxint hodierna ut gaudia cernat
Volvendus Majora dies; longumque per ævum
Crescat amor pariter cum annis crescentibus: Unos
(Namque aderunt) facilis levet Ilithyia Labores:
Sitque meâ, O Utinam! felicior ANNA MARIA,
NASSOVIVMQUE suum Fœtu beet; Ore Parentes
Qui simili referant, animis ingentibus æquent:
Qui laudes utriusque domûs & facta secuti
Inclyta, ad exemplar Patriæ Virtutis anhelent.
Sic Diva; aut sumptâ Divæ CAROLINA figurâ.

R. Bland, A. B. Coll. Regal. Soc.

GRATULATIO.

NASSOVE (Nomen, quod simul audiit
 Defunctus acri Militia Senex,
 Assurget ardens, ultimoque
 Profiliet generosus ævo)
 Ut mitiores Te Face dispari
 Torsere Flammæ, quàm quibus impiger
 Accensus Heros in Tumultu
 Sanguineo GULIELMUS affit,
 Ubique partis clarus Adoreis!
 Non Ille Victor nobilior tamen,
 Nec dignius jactavit unquam
 De rutilis Spolium Triumphis
 Quam Tu, Dearum cætibus æmulam
 ANNAM reportans, — non licet arduum
 Claret *Namurcum*, sequè tollat
Boyniaco super astra bello.
 O si Colorum rite cadentium
 Vis enitentem corpore Gratiam
 Depingat, exæquetve felix
 Artifici Calamo Poeta;
 Adeste, Vates! — Aggredere inclytam
 Fuco loquaci, Pictor, Imaginem,
 Spirentque commissæ Tabellis
 Perpetuum Veneres Calorem!
 Nec Fronte solum qui Decor excubans
 Lumen stupenti percutit Hospiti
 (Quà per nitentes invidendo
 Cunque Choros videt ire gressu,
 Qualemque cinctam dulce rubentibus
 Nymphis *Dianam*, vel *Cythreida*
 Vatum Catervæ molliorum
Idaliis posuere Lucis)
 Breves Honores! Quos Fuga Temporis
 Invisa mœstis avehat a Genis:
 Te Pectus ornat, afferentes
 Sequè Animi super Æva Dotes,
 Fas hinc Nepotum Fata recludere,
 Hinc Gaudiorum expandere lucidas
 Scenas, (beato ni sit impar
 Augurio tenuis Camæna)

ACADEMIÆ CANTABRIGIENIS

Salve Dierum Quem genialium
Sequetur Ordo lætus, & aureis
Fortuna pennis! — Quot superbam
Accumules Patriam Trophæis,
O digna tali Progenies Toro!
Qualis micabit Flamma capacibus
Innata Venis! — Quæ futuris
Gesta dabit memoranda Musis!
Seu consulentem, quo libeat, gravis
Flectat Senatum: seu per Acinaces,
Interque densatas Phalanges
Indomita ruat acer Ira,
(Fata allaborans pendula Gentium
Firmare) eandem Sorte pari viam
Incedat olim, qua præivit
AURIACUS, meruitque Cælum.
Non æstuoso quod Pelagus finu
Terris revulsam muniit Insulam
Defendet æque — non, tremendum
Quæ liquido spatietur Orbe,
Instructa bello Classis; ut Indoles
Nutrita tantis sub Penetralibus:
Ut Mentis ardens Vis sagaci
Confilio bene temperatæ.
Fatale stridens Agmen inhorreat; —
Tu siste contra fortis, ut Æquori
Objecta Rupes; Impetusque
Sperne leves & inane Telum,
Non, si Tumultus, unde potest, truces
Gens multa circum conglomeret ferox,
Frangenda Tellus: — vel furores
Ingeminet malè contumaces
Conjunctus acri Gallus Iberiæ; —
Frustra. — Refurgat Spiritus Eugeni
Bellantis ingens, fulminetque
Oppositæ gravis Hospes Oræ.

Edv. Cresseild A. B. Coll. Joh.

GRATULATIO.

MINERVA. VENUS.

MINERVA.

MINE is the Hero; all the valliant Race
From ROLLIN down to WILLIAM's glorious days:
His great Forefathers' Acts I'll set to view,
And bid the rising Warrior swift pursue.

VENUS.

The Youth is mine: I'll snatch him from Alarms,
The smoke of Battle, and the din of Arms;
Gently convey him to the *Paphian* Grove,
And fire his Virgin Heart with genial Love.

MINERVA.

With Martial Ardor I'll inspire his Soul,
With coolest Thought that Ardor to controul;
(So my NASSAU, immortal Chief, excell'd,
Wise in the Council, dreadful in the Field.)
Thro' Iron Squadrons He shall reap Renown,
Arrest the Trophies of the peaceful Gown;
And the brave Youth my double Honours crown.

VENUS.

Divide the Hero: Thou the Laurel give,
And on his Brows my fragrant Myrtle live.
A favour'd Virgin sprung from Race Divine,
In whom both *Venus* and *Minerva* shine,
Majestick Form, shall fill the Hero's Arms,
In Council aid, bless with her heav'nly Charms;
Softens the toils of State, and Battle's rough Alarms.

T. Sanderfon B. A. of Emanuel College.

ACADEMIÆ CANTABRIGIENSIS

Quis populi luctus, Quis fidis ora, genasque
Suffusas pingat lacrymis, agitare tumentes
Sanguine ferventi cum jam nimis invida febris
Ceperit AURIACI Venas? Ergo omnis adulta
Tum suspirabat virgo, tum pectore ab imo
Ducebat gemitus omnis tristissima mater.

Quin tu solve metus & inanes mitte querelas,
Anglia, nunc crebrae confurgant undique pompæ,
Nunc festos celebres, gratos age læta triumphos,
NASSOVÎ secura Tui. Sic inscius horret
Pastor, cum fufis subito per prata tenebris
Infert se Luna, & prôhibet splendescere Solem:
Ut trepidant volucres! ut magna armenta ferarum
Currunt attonita, & sylvas ululatibus implent!
Omnia sic iterum rident, cum vincula noctis
Paulatim rumpens pandit se totus Apollo.

At Te, MAGNE HOSPES, dum conspicias undique plausus
Gaudiaque Angligenum, reducem Te patria sperat,
Et mox vela dabis vento, littusque relinques
Cum Sponsa Angliacum, placidum caput eriget undis
Fata futura canens vero tum carmine Nereus.

“ Alite felici Sponsam vehis, alite Sponsa
“ Felici accepit tali de stirpe maritum.
“ Hinc, quam multa olim surget clarissima Proles
“ Belgarum Britonumque decus: Natum atque Nepotem
“ Regales cernent Sponsi, qui flectere habenas
“ Solertes regni, sapient utramque Minervam,
“ Ducere consiliis, armisve fugare parati.
“ Sic vis nulla duas poterit divellere Gentes
“ Nunc iterum junctas; Hæc sacra jugalia fœdus
“ Fecere æternum; dum poscit in arma volentes
“ Brunsvici egregiâ ductor de stirpe Britannos,
“ AURIACÆque Domus dum stat decus, æquor habebit
“ Dum me Rectorem, populus celebrabit uterque
“ Unâ perpetuos terræque marique triumphos.

Talia Cæruleus fido Deus ore loquetur,
Et puppim impellet dextra feliciter altam.

GRATULATIO.

QUIS gratuletur gaudia publica
Lætis *Britannis* Cæmine vel Lyrâ?
Argenteis aude, *Thalia*,
Verba loqui focianda chordis.

Adesto *Hymen*, Te, numen Amabile,
Supplex adorat *NASSŒVIÆ* Domûs
Proles: Adorant Te juvenus,
Dulcis Amor, Geniique læti.

Reges timendi Te placidè vocant,
Te, Te senatus, Te populus frequens:
Nec jam parem flammam fateri
Regia *Virgo* negabit ultrà.

Audit vocatus: se *Venus* aurea
Adjungit, almis non sine *Gratiis*,
Dulcique Rifu, quem *Cupido* &
Mille Joci comites sequuntur.

Aurum Lapillis tam bene lucidis
Miscetur, albis vel *Rosa* Liliis:
Tu conjugem illustrem reportas
Nobilitata Domûs triumphis.

Quis nascituros annumeret suis
Heroas? Horum quis *Batavos* suos
Salvos, ut olim, sub tutelâ;
Fractaque vincula *Cantabrorum*?

En gestientem sanguine & arduis
Martem triumphis! Umbra tremit senis
Terris sub imis *Ludovici*,
Nassovios reputans Nepotes.

Ter si refurgens *Gallia* perfida
Obtendat Orbi vinc'la minacia,
Ter victa palmas indecoras
Obtulerit, timidumque tergum.

Rob. Fowler, A. B. Coll. Trin.

ACADEMIÆ CANTABRIGIENSIS

NON semper ardent Fulmina bellica,
Fortuna Gentes, & melior Status
Orbem beavit: blanda Pacis
Munera NASSOVIVM vocarunt.

Nec jam minorem Te videt *Anglia*,
Præclare PRINCEPS: non aliter quidem
Avum rogavit, cum cadentem
Restituit Populi Salutem.

Te Flamma ducit Pectoris ardui,
Teque invidendum Regibus optimis
Conjux recepit, prima nostri
Spes, & Amor, Studiumque Regni:

Quam vel Sororem Deliaeo agmini
Securus addas, vel Paphio Choro,
Credes *Dianam* nec præire,
Nec *Venerem* superare pulchram.

Spes quanta surgit Civibus exteris
Dicat Parentum regia Gloria,
Virtus & ipsi innata dicat,
Certa sequi patrios Honores.

Qualem dicatam Chaonio *Jovi*
Ædem sacratæ Confitor Illicis,
Solvens pio de Corde Grates,
Plurima quod sibi Sylva floret:

Qualemve vidit belligeram Ratem
Mercator, Hostes quâ validus fugat
Vagerus, & reddit vehendas
Incolumes super Alta Merces:

Vestram videbunt *Vangiones* Domum,
Anglique læti: cum Populi Salus,
Charum Genus, Nomen paternum
In *Batavos* fluet, & *Britannos*.

Kenrick Prescot, A. M. Aul. Cath. Soc.

GRATULATIO.

AD PRINCIPEM NASSOVIVM.

TE piis tandem precibus tuorum,
Languidum morbis modò quẽm dolẽbant,
Integrum reddunt miserata iustos
Fata dolores.

Afferunt herbis Medici salutem,
Afferunt laudes numẽris Poẽtæ,
Hæc tibi, PRINCEPS, parat invocatus
Præses *Apollo*.

Copiam pleno peregrina cornu
Ora diffundit, variisque Terra
Se quasi communi animata plausu
Floribus ornat.

Ipsa Regalem *Cythæra* Nympham,
Quæ tuum posthac decoret cubile,
Ducit, & tædas *Hymenæus* æquo
Numine præfert.

Hinc procul Tecum revehetur, Hospes,
Talibus Donum meritis statutum,
Quale non fertur Tua protulisse
Belgica Tellus.

En! velut sensim sinuante cursu
Thamus immiscet similes & *Isis*
Fluctibus fluctus, celebrisque cursum
Thamesis urget;

Clara quæ semper nituit per Orbem,
Clarius nodo Tua Coniugali,
Tam pari demum sociata Famæ
Fama nitbit.

Non Amor longo fugientis Ævi
Mutuò castus spatio senescet,
Non cadet certâ stabilita Divum
Lege voluptas:

Sic Quies nunquam peritura ridet
GEORGIO semper, simul *Angliæque*;
Sic suum Laurus viridem perennis
Servat honorem.

Moore Meredyth, Trin. Coll. Alumn.

ACADEMIÆ CANTABRIGIENSIS

IN NAVEM, QUÆ PRINCIPEM
TRANSVEXIT.

RATIS, *Britanne*, Quæ decora Linteis
Micantibus, fatetur esse Regia,
Ait Procum Maris per Alta PRINCIPEM
Britannico citam dedisse Littori,
Nec ulla pertulisse se Pericula
Sali trucis vel impotentis Africi.

Nec hoc Ratis superba jactat, Æquora
Quod ista permearit acta Palmulis,
Quibusve splendeat corusca, Carbasis:
Mari sed orta convolâsse Numina,
Opemque læta contulisse, Finibus
Ovantis *Angliæ* datura NASOVUM.
Ita hoc fuisse prædicare *Belgicum*
Sinum, *Britannicumque* profiterier
Fretum (Deis id imperantibus) semel
Sua æstuosa conquiesse flumina.

Eoque ait beata, nolle nobilis
Redire se Parentis in cacumina,
Canora vel Sororis instar Arboris
Comis loquacibus ciere fibila;
Ait sibi suum referre gratius
ORANGIUMQUE Regiamque Conjugem,
Choroque Matris interesse *Tethyos*;
Deosque nacta gloriatur Auspices,
Amabili, Vias per hospitas, Solo
Penatibusque redditos suis fore
Deumque Vota, Diis paresque Navitas.

G. Bagshaw, S. Joh. Evang.

Socio-Commensalis.

G R A T U L A T I O.

O, Qui semper ades, thalamoque accendis honesto
 Felices tædas; cui *Vestæ* purior igni,
 Fax nunquam incestum prælata secundat amorem;
 Huc properes, *Hymenæe*; Hæc tu connubia quondam
 Pollicitus, miseræ *Britonum* solatia genti;
 Cum frustra optavit fœcundi dulcia lecti
 Pignora *NASSOVIUS*. Sic ferreus obstitit ordo
Parcarum voluit cum *Jupiter* ipse severas
 Mutavisse vices (& quid *Jove* majus habetur)
 Incassum: sterili doluit *Saturnia* lecto.

Non tamen hoc querimur; Mors immatura *MARIÆ*
 Hac mercede placet, dum regno *GEORGIUS* hæres
 Succedit, paribusque regit virtutibus orbem;
 Dum tales nobis *GULIELMI* fata reservant
 Reliquias; visumque *Jovi* bis jungere gentes,
Nassoviumque iterum Regi fociare *Britanno*.

Salve, Heros venerande, Domus non alta *WILHELMI*
 Non te magnorum commendant facta parentum;
 Sed tua Te virtus, tua terris didita fama
 Conjunxere *Anglis*. Tibi nec minus *ANNA* refulget
 Aucta patrum virtute, Dei hanc genuere parentes,
 Hanc *CAROLINA* aluit: Mirum Natura creavit,
 Illa polivit opus, seque haud tantum ore referre,
 Verum animo jussit. Talem *Britannia* Nympham
 Offert læta tibi; nec te complexibus arcet
 Ipsa suis: quanquam *Thamesis* miretur amœni
 Littora, & ingenti matris teneatur amore;
 Ardet abire tamen, dulcesque relinquere terras
 Tecum Sponsa velit; pro cunctis sufficis unus;
 Tu Pater & Genitrix. Cupit hæc *Britannia* vinc'la,
 Sit licet orba *ANNÆ*, direptaque gaudia tristis
 Lugeat; at nunquam sola aut deserta videri
 Hæc poterit tellus, magni dum plurima *GEORGII*
 Succrescit soboles, & germinat *Anglia* Divis.
 Sat sibi, sat Famæ vixit *Brunsvicius*; armis
 Consiliisque fatis præsentis profuit ævo.
 Huic aliter visum, ni in postera sæc'la relinquat
 Heroum immortale genus, pulchrâque beatus
 Prole, per *Europam* cœlestia semina spargat.
 Mons velut *Alpinus*, rapidum *Rheni* unde fluentum

ACADEMIÆ CANTABRIGIENSIS

Cornigeri, *Rhodanusque* sonans se erumpit, & unde
Urna *Padi*, & vastis volvit se fluctibus *Ister* ;
Perpetuum ex antris fluvium gremioque capaci
Fundit, & *Europam* pingui fœcundat arenâ.

Te primum, GULIELME, sacro sibi jungere vinc'lo
Ardet *Brunsviacus*. Sic gentes nectet utraq;
Connubialis amor; sic juncta *Britannia Belgis*
Divitiis armisque potens dominabitur undis.
Belgica ab Auroræ populo Solisque cubili
Classis Aromaticas gazas Orientis, & ipsam
Indiam in *Europam* portat; *Brittanica* quercus
Captivum adverso, ceu navis *Jasonis*, aurum
Raptat ab Occiduo. Tibi, GEORGI, fœva Tridentis
Imperia, Oceanique sui, regnumque resignat
Ipse *Jovis* frater; junctoque refulget honore
Cœlestis speciem CAROLINA induta *Minervæ*.
Cecropiæ cedant arces: Jam numine Divûm
Tuta sub amborum felicior *Anglia* floret.

Exigui dotem pelagi, Sponsamque Marinam
Dux *Venetum* jactet, claususque in carcere regnet
Adriaco. Te Diva suo dignata cubili est,
Teque sibi Generum, PRINCEPS, emit omnibus undis
Rex maris. Oceani imperio dotabitur uxor.

C. Pratt Coll. Regal. Alumn.

AD PRINCIPEM AURIACUM.

ALBIONEM invisit faustis NASSOVIVS armis,
Dum Libertatem protegit, *Angle* tuam;
Huic dedit Imperium *Brittannia*, debita Dona
Virtuti, & Sceptri dulce ferebat Onus.
At Tibi, quem Pax alma vehit blandusque Cupido,
Non offert Regnum, non Diadema Tibi;
En Munus magis optandum! nitidissima Gemma,
Angliacum jactat quam Diadema, Tua est.

J. Davison Coll. Regin. Alumnus.

GRATULATIO.

GAUDETE, ô Veneres, Cupidinesque,
Et quantum est Superûm tenerrimorum.
En! Terræ quibus, Æquora, Insulæque,
Et parent Populi, Ducesque, & Urbes;
Uno qui Jove se gerunt minores;
Vobis cedere, militare vobis
Illi dulce putant, nec indecorum.
Vestrûm est ludere Principes in ipsos;
Urit Cæsareas Amor medullas;
Et Cypri Dea mollibus feroces
Heroas solet inligare vinclis.
En! Quales Hymenæus auspicato
Jungit fœdere, lucidâque pompâ,
Et votis, prece, civiumque plausu
ANNAM, NASSOVIUM! potentis Illum
Belgicæ Decus, Hanc Britanniarum.
Nequicquam Deus abscidit minaci
Terras Oceano; per æstuosa
Audacem freta, monstra, turbineque
Ventorum Juvenem rapit Cupido.
ANNAM ardens per Aquas, velut Leander
Heronem, petit ille; GEORGIORUM
Arces, Regna, Domos, Opesque lustrans,
Hospes Splendidus, & Gener beatus.
Quæ tum gaudia Maximos Parentes!
Qui Plebem, Proceres, agunt Triumphi!
Ut Flammis, Fidibus, Scyphis, Choreis
Fervent Oppida, Rura, aperta, tecta!
Ut myrto viret omne limen almâ!
Ut suaves olet Atrium corollas!
Mirantur Thalami suos Honores;
Delubrumque novo renidet Auro.
Hæc inter micat ANNA præter omnes,
Prudens, casta, decens, severa, dulcis;
Tali digna loco, Parente tali.
Quæ Nymphæ species, Decor, Venustas!
Quod magni Generis per ora Lumen!
Quæ morum Veneres honestiorum!
O Felix ter & amplius, WILHELME,
Cui jam nectit Hymen amæna Florum,

ACADEMIÆ CANTABRIGIENSIS

Accenditque faces, torumque sternit,
Argutumque sonat Thalassionem.
Felix tu quoque, nobilis Puella,
Cui jam copula sacra Nuptiarum
Donavit similem Tui & Tuorum,
Heredem AURIACÆ Domus WILHELMUM,
Magnos Ille tibi, GEÖRGIORUM
Uni Nomine Stemmati secundos,
Laudabit Proavos, Avos, Parentes.
Multos Ille Duces prioris ævi,
Belli Fulmina, Vindices ruentis
Jactabit Patriæ. Canet superbus
Insignem Sapientiâ, Triumphis,
Et Sceptro triplici gravem WILHELMUM;
Qui quondam trepidantibus Britannis
Leges, Jura, Sacra, & Deos Penates
Præfens eripuit dolente Papâ;
Anglorum Columnen, Suæque Gentis
Immortale Decus. — Beata Tali
Vive ô Sponsa tuo & vale Marito!
Te Fratres Helenæ & leves Favoni
Ducant incolumem per Æquor Auræ.
Hinc claras Batavum colatis urbes,
Illustres animæ; hinc tumultuantis
Galli, Vindelici, Getæ, Poloni
Immanes moderamini furores,
Vestris Præfidia! Hinc amate porro
Mutuis animis, bonumque Terris
Examen date, GEORGIOS, WILHELMOS.

Job. Chapman A. M. Coll. Regal. Soc.

GRATULATIO.

ΦΑΙΝΩΝ ἀπ' αἰγλήεντος Οὐρανὸς πάρα
 Φοῖβος, μέγ' ὕμνητοῖσι Νυμφαίοις κλέος·
 Ορνιθὶ τ' αἰσίῳ ποθενὸς ἡμέρα,
 Ἡ παμφανῶσα λαμπρὸν ὄμμα ἀναίρει).
 Ἔως δὲ λαμπαδηφορεῖ γαμήλιος
 Ὑμέναιος, εὐμενῶς σρέφουσιν ὄμμαϊα
 Παρθένης, οἷς ἀθέσφατον χαρὰν ἄγχι
 Καλὴ πολυζήλοιο Σεμνότης Κόρης
 Τῆς φιλατάτης κερύσσειν ἐξοχωτάτης.
 Ἐνταῦθα Νυμφίον πάρεσιν εἰσιδεῖν
 Ἀνακτὶ ἀεισον χεῖρ, ἢ βελαῖσιν, ὅς
 Ἀκασεῖ) μάλ' ἐδλὰ χρησὸς ὢν ἀνὴρ.
 Ἀπόντα τόνδ' ἐμείναμεν, παρθένα δὲ
 Ἀσπαζόμεθα τὸν πεπρωμένον Πόσιν.
 Οἰωνὸς εὐτυχῶν δὲ τῶνδ' ἐγίνετο
 Γάμων ὄνειρος, ἔδαμῶς, ἐτώσιος.
 Τραγὲς γὰρ ἴσμεν, ὅς ὀρώμεν ὄμμασι
 Σπονδὰς συνάψαι, δεξιὰς τε συμβαλεῖν
 Πόσιν τε προσφίλεσάτον, Ξυνάοργον
 Εὐμορφον, αἶας δ' Βριταννίδος κλέος.
 Εὐφημίας ἐν ἁγίῳ Γάμῳ παρῶν,
 Ἀτε ξυνή τε τῇδε γῇ, καὶ Οραγγίδι
 Εὐτυχία, τὴν ὀλίως ἐπευθύνει Θεός.
 Νυμφεῖα ταῦτ' ἔσεσθ' εὐδαιμονέσσια,
 Χ' Ἡρώα τόνδ' ἐλπίζομεν πανεῖκελον
 Δεικλυτῶ τε ΓΟΥΛΙΕΛΜΩ, καὶ σοφῶ,
 Ως κλεινὸν Οὔνομ' ἄδε) ἀπανταχῶς.

Steph. Bolton A. M. C. C. C. Soc.

ACADEMIÆ CANTABRIGIENSIS

DUM recitat magnos GULIELMI insignis honores
Angliæ & allatam Belgia jactat opem.
Anglia servatas Leges & Regna fatetur,
Utque data est populo Paxque Salusque suo.
“ Rettulit Imperium miseris, ait, Ille BRITANNIS,
“ Debetur Belgis iste, fatebor, honos.
“ At dabo, quod gratâ possint agnoscere Mente,
“ Clarius Imperio Munus, — & ANNA datur.

Johan. Garnett A. M. Coll. Sid. Suff. Soc.

DULCIS Hymen, ades, & precibus si ritè vocaris,
Regales te transfer in Ædes.
Huc lætos vultus citus affer, & omina fausta,
Huc tædam, & solennia verba.
Ecce! vocatus adest, croceo velatus amictu,
Teque petit face, Regia virgo.
Externi veniunt generi — salve inclyte Princeps;
Salve magni nominis Hæres;
AURIACÆ spes una domus, spes addita nobis
Grata — tua est Lavinia conjux.
At vos, ô superi! firmate hæc omina vestra,
Et siquid pietate meretur
GEORGIUS, aut donis CAROLINA oneraverit aras,
Et meritos libârit honores,
Accipite hæc animis quæ festo tempore vota
Concipimus, facilesque favete.
Quid tandem veneranda reposcit numina vates?
Votorum hæc fit summa fuorum:
AURIACAM ut referat stirpem virtutibus ille,
Hæc, CAROLINA, tui similis fit.

Pet. Gunning S. Joh. Evang. Alumn.

GRATULATIO.

AD PRINCIPEM AURIACUM.

DULCIA cum teneræ peterent Connubia Nymphæ
Antiqui Heroes, diris sub legibus acres
In pugnâs ibant, dubiæ discrimine Vitæ
Empturi thalamos : Hinc cænat Græia Vetustas
Oenomai laceros axes ; hinc, *Amne* subactis,
Novimus *Herculeæ* certamina dura Palæstræ,
Dum frustra anguineos nunc tortilis explicat orbes,
Arduus ad solem, nunc Corniger ore minaces
Mugitus ciet, atque irasci in cornua discit.

At neque Tu celerum palmis insignis Equorum ;
Nec validis fidens, PRINCEPS AUGUSTE, Lacertis,
Conjugii stabilis leges, pactosque *Hymenæos*
Exercere paras. Aliâ jam luce Jugales
Accendis Tædæ flammâs : Te dulcis amænæ
Libertatis amor stimulat, Tibi pectus honestant
Cura gravis Morum, & sancti Virtutis honores.
Quin fore Te sperant *Britones*, qui strenuus olim
Signa feras paria, & sociis animosus in armis
Mox fulgere velis ; quoties insana superbos
Ambitio armabit *Gallos*, *Lodoixque* catenas
Innectet Populis ; quoties afflicta sedebit
Religio ad *Rheni* fluctus, soliumve querelis
Ambiet *Angliacum*, & GEORGÎ de more reposcet
Ultiores animos, & certam Vindictis hastam,

Hæc Tibi conditio, PRINCEPS ; hæc lege solutæ
Tædia sustinuit Zonæ, sociosque reliquit
ANNA Puellarum cætus : ergo oscula figis
Libera, & optatis arctè complexibus urges
Luminâ demissam, & dulci probitate rubentem.
Spesque igitur dubiæ, & Curarum sæva faceffunt
Agmina : cum solito cedunt Suspiria planctu,
Nec vigiles vexant Noctes, mutataque amænos
In risus abeunt : tandem *Venus* aurea votis
Annuit, & gemitus dignâ mercede rependit.
Quæque gravis nuper *Pubes Cythereia* totis
Incubuit pharetris, & densâ Cuspide fixit ;
Illa etiam innocuos exercet leniter Arcus

ACADEMIÆ CANTABRIGIENSIS

Mitior, & teneris Præcordia ventilat alis,
Blanda fovens castos, quos Ipsa accenderat, ignes.
Ergò hilares plaudunt choreas, festosque per Urbem
Instaurant *Britones* ludos; neque nostra morantur
Gaudia, quos ciet armipotens *Bellona* tumultus
Rhipeos inter montes, perque arva beatæ
Hesperiaë: usque adeò, *GEORGI*, felicibus almam
Auspiciis Pacem stabilis, placidâque quiete
Tranquilla *Angliacis* indulges otia terris.
Talis & Ætherei sacris *Hymenæus* Olympi
Sedibus insonuit, cum jam per *Thessala* rura
Oceanus tenerâ donaret *Pelea* Nymphâ;
Aut tandem positis Heros *Tirynthius* armis
Iret in amplexus molles, *Hebenque* foveret.

Necdum etiam Scelus infectum, Moresque nefandi
Justificam usque adeò mentem avertère Deorum,
Quin iterum humanos tua per Connubia Cætus
Visant, fintque Tibi tua Numina; & inclyta secum
Dona ferant, Sponsamque opibus Cælestibus ornent.
Unde aliàs is Frontis honos, ea gratia formæ,
Majestas Oris placida, atque Augusta Venustas,
Ni Dea certatim *Cypris* & *Saturnia* molli
Fingeret amplexu, & justâ componeret arte?
Unde ita scintillant Oculi, blandique severo
Igne micent, nisi pulchra suos *Aurora* Puellæ
Sufficeret radios, quales inducit *Eois*
Mane plagis, cum jam tenebras & nubila Cælo
Dispulit, & roseis effulget lucida Bigis?
At neque *Palladiis* studiis exercita Formæ
Pectora concedunt; testes viridesque recessus,
Atque Umbræ, *Richmonda*, tuæ; dum *Nympha* quietos
Sola petit Lucos, secumque exempla volutat
Prisca Pudiciæ, atque Animo studiosa reponit.
Aut molles complexa sinus, gremioque recumbens
Maternis fruitur monitis; quâ mente docentem
Audiit ad *Paphias* oras *Cytherea* *Dionen*;
Qualiter *Aonio* placidè reclinis in antro
Dulcia *Mnemosynes* hausit præcepta *Thalia*.

O Te felicem Thalami, cui contigit ista
Virtus, & tantæ concessa est copia formæ,

Quam

G R A T U L A T I O.

Quam Rerum imperiis, totique *Antonius* Orbi
Prætulerit lætus; quam conjurata reposcat
Græcia sanguinei per longa decennia Belli!
O secura diu focii genialia Lecti
Gaudia percipias! alto *Concordia* Cælo
Annuet, & multâ circum compage tumultus
Belligeros premet, & nodis compescet ahenis.
Ni faciat, Patris stimulos, ignesque Mariti
Vincat cura Ducis; jamquæ Heros impiger ires
Quæ *Scythicæ* stridunt hyemes, quæ littora fervent
Sub nimio projecta die; dum sola relictis
Incubat ANNA toris, viduasque agit anxia noctes.

Tuque adeò, eximium *Martis* sortita favorem,
Adfis O! *Cytherea* potens, quotiesque cruentæ
Militiæ *Paphios* post tædia longa recessus
Visit, & *Idaliis* tecum resupinus in antris
Pascit amore avidos inhians in Te, Dea, visus,
Blanditiis illum teneris, mollique loquelâ
Excipe, neu laxis Nobis immittat habenis
Sanguinei rabiem Belli, sed in ultima secum
Bactra vehat, furvosque aliò detorqueat *Indos*.
Sic vigiles Sponsi laqueos, & *Lemnia* vites
Retia; sic erret Furiis ultricibus actus
Ille Aper, & læsum tristis suspiret *Adonin*.

Nec *Lucina* aberit, facilem cui reddere partum
Curæ erit, & dulces in lucem promere fœtus,
Signa Tori focii, & communis pignora flammæ.
Ergò ubi post paullò Materna Infantulus Heros
Procidit ad genua, aut gremio collapsus inhæret;
Virtutes discet patrias, & lætus Avitæ
Audiet annales Famæ; dum prisca fideli
Augustæ recolens animo primordia Gentis
Imperium, magnique Aquilas memorabis *Adolphi*.
Non Ille, *Auriacum* proles de sanguine Regum,
Funereos metuet campos, dirosque cruenti
Horrebit Belli strepitus; sed & Ipse calorem
Corde parem referens, & Avitis æmulus ausis,
Innocuos Enses, purumque Hastile lacerto
Impubi quatiet, parvisque ostendet in armis
Pulchra rudimenta, & claræ præludia famæ:

ACADEMIÆ CANTABRIGIENSIS

Et nunc *Bovindæ* fictas fremet acer ad oras,
Sanguineis clarus maculis, *humeroque cruento*;
Nunc petet exiguam Puerili Milite *Budam*.
Interea hostiles acies, *Gallumque* superba
Agmina, venturas jam tum præsumere clades,
Auriacumque novum, atque alias sperare *Namurcas*.

Gul. Cooke Coll. Regal. Socius.

VATICINIUM NEREI.

DUM redit in Patrias *Princeps* cum Coniuge Terras,
Obstantes Ventos *Æolus* intus agit;
Nec Ventis invisa Silentia, dum bona *Nereus*
Connubiis grato carmine Fata canit:
“ ANNA Decus Patriæ, *Auriacis* Decus, ANNA futura,
“ Te Mare per nostrum prospera ducit Avis.
“ Iret in amplexus *Pelei* cum Coniugis olim,
“ Talis erat *Thetidos* Forma Decusque meæ;
“ Sic sibi subjectam haud timuit muliebriter undam,
“ Sic ora, atque Oculos, sic tulit Illa Manus:
“ *Pelea Nerinæque* meam beat unica Proles,
“ Heu nimium properam quam subitura necem!
“ At Te, *Diva*, manet Proles numerosa, beabunt
“ Progeniem fato Dii meliore tuam.
“ Quippe nec a Bello se subtrahet Illa, tenebit
“ Nec timor Hos Juvenes, nec gravis Ira Viros;
“ Proque novâ Troja de stirpe hac stabit *Achilles*,
“ Muros Angligenis extruet Ipsa *Thetis*.

Ric. Nightingale Aul. Pemb. Alumnus.

G R A T U L A T I O.

QUALIS ubi explorans connubia regius Ales,
 Cognatas maculas, pictaque signa notat:
 Par formâ alarum, par Majestate decorâ,
 Advolat ad castos casta marita toros.
 AURIACUS talis, talis conjungitur ANNA;
 Ut genere & formâ, sic pietate pares.
 Deperit Illustris tam sacra cubilia *Princeps*,
 Nymphaque tam gratos ardet adire Lares.
 Tu, GEORGÎ, haud poteras Hâc majus tradere donum,
 Regna licet *Britonum*, ternaque sceptrâ geras:
 Tu, *Princeps*, majus sperare; ubi redditur Ulnis,
 Æqua tribus regnis, inclyta Virgo, Tuis.
Cypridi nec votum facias; his Te appulit oris
 Purior incolumem candidiorque *Venus*.
 Delphica non opus est adeas Oracula *Phæbi*,
 Advenit, *Angliaco* Rege precante, Salus.
 Redderis a *Britonum* Baiis jam sanior Hospes;
 Lympha simul nobis, quam Tibi, præbet opem.
 Hinc cælo regnare Deos incredula Turba
 Sentiat, & stabili sceptrâ tenere manu:
 Non ita felici fortuna errore vagatur,
 Uniat ut focias diffusa terra manus:
 Non ita constantes pariter, pariterque fideles
 Aurea deducit sub juga cæcus Amor.
Julius Angliacas petit & *Nassovius* oras,
 Navigiis tendunt carbasa *Mars* & *Amor*:
 Quod venit, & videt, & vincit, fert præmia *Cæsar*;
 Quod venit, & videt, & vincitur, Alter ovat:
 Sic vinci præstat, quàm mille egisse Triumphos!
 Captivum hæc poterant Vincula decere *Jovem*.

Rich. Keble Coll. Regin. Alumnus.

M

H Φ A I

ACADEMIÆ CANTABRIGIENSIS

ΗΦΑΙΣΤΟΣ ΑΠΑΤΗΘΕΙΣ.

NΥΚΤΑ δι' Ἡφαιστος Χρυσέοις ἰδεν ἐν λεχέεσσι
 Δαιμονίαν Νύμφαν, Ἄνδρα τ' Ἀντιθέον.
 “ Δίκτυα νῦν μοι, ἔφα· “ πάλιν εὗρον θῆρον Ἄρην·
 “ Καὶ Κύπριν ἐλομένην κάλλει λαμπομένην.
 Ἄλλὰ Σὺ παῖε δόλων, χρυσόθρονον ὥπασεν Ἡρὰ
 Τοὺς ἰδὲς, ἀγναίως ΖΕΥΣ θ' ἰέρωσε γάμους.
 Οὐδ' ἐμὲν οὔτ' Ἄρης, εἰδ' ἐνθ' Ἀυτὰ τέο Κύπρις·
 Ἄλλὰ καὶ οὔτ' Ἄρης, ἀλλὰ ἔ' Ἀδὲ Κύπρις.

VULCANUS DECEPTUS.

VIDERAT Ignipotens sacratâ in sede repôstos
 Sponsâmque Augustam, Semideûmque Virum,
 Retia ferte, inquit; non acri impunè licebit
 Marti iterum Thalamos contemerare meos.
 At Tu parce sacros violare; His Pronuba *Juno*
 Præfidet, & sanxit *Jupiter* ipse Toros.
 Non Geticus *Mars* Hic, *Venus* aut Tua, *Mulciber*, Illa,
 Et tamen hic *Mars* est, & tamen Illa *Venus*.

C. Anstey A. B. S. Joh. Evang.

IN ANNAM LYRAM PULSANTEM.

NEQVÏCQVAM tetigit Citharam *Rhodopæius Orpheus*
 Tristibus à Tenebris *Eurydicen* repetens.
 Fœminæi majora vide Miracula Plectri,
 ANNA Lyrâ revocat PRINCIPEM, & Ille redit.

Gul. Forester Aul. Pembr. Socio-Commenfalis.

G R A T U L A T I O.

FORTUNATA minùs maribus domus alta *Stuartum*
 Fœmineâ semper prole beata fuit;
 Nobilis Hinc Virgo *Brunsvici* Stemmatis Auëtrix
 Hinc mater, conjux, glôfque, *WILHELME*, tuæ.
 Stirps contrâ *Nassava* minùs fœcunda puellis
 Egregios jactat se peperisse viros.
Belgarum Decora inde, flagellâque Gentis *Iberæ*,
Gallorum Pestes, Præfidia *Angligenum*.
 Hinc mos invaluit (quem Natura ipsa monebat)
 Virginibus nostris hos fociare mares.
 Morem laudatum probat & Sapientia *GEORGÎ*,
 Connubiisque iterum junxit utramque domum.
GEORGÎ, tota tuâ virtus muliebris in *ANNA*,
 In Genero residet vis animûsque Virum.
 O! beet ista Deus tibi pacta, *Stuartidas* usque
 Ut referat Neptis, *Nassoviosque* Nepos.

Thomas Greene A. B. Coll. Corp. Christi Socius, Rev.
 in Christo Patris Thomæ Episcopi Eliensis Filius
 natu maximus.

SUCH sad Preeminence attends the Great,
 They Court by Delegates, and love in State:
Nassau awhile the princely pain sustain'd,
 And woo'd a *Venus* by *Apelles* hand.
 But Pomp soon yielding to commanding Flame,
 Acrois the Seas he seeks the Royal Dame.
 WILLIAM no more by mimick Canvass led
 Lives on a Picture, and adores a Shade.
 His amorous Suit He sighs in *ANNA*'s Ear:
 And views the Goddess, while He makes his Pray'r.
 His Pray'r is heard, the mystick knot is wove,
ANNA and *WILLIAM* are but one in Love.
 Hail! happy Pair. And as your flames encrease,
 Each kindred Realm shall join in lasting Peace.
Brittain and *Belgia* be one common Name
 For Pow'r, for Wealth, for Empire and for Fame.

T. Chapman B. A. Eman. Coll.

ACADEMIÆ CANTABRIGIENSIS

AD PRINCIPEM AURIACUM.

REGIA dum varios præbent Connubia Ludos,
Et lepidis Populus plaudit ubique Jocis;
Pignus musa suum deponere poscit, & ardet
Ludere festivis Ambitiosa modis.
Sit Carmen musæ Pignus, sit Testis Amoris,
Solum, quod possit reddere, Carmen habet.
Quid memorem Titulos, quid Honoris inania Dona?
Quid Te longâ ortum, *Dux Bone*, stirpe Ducum?
Te Tua Nobilitat Pietas, atque inclyta Virtus
Non cum Carminibus commoritura Meis.
Hæc Titulis Splendorem, & Honoribus addit Honores,
Laudibus hæc Laudem dat, Decorique Decus.
Hinc pariter Patriæ fulges Exemplar Amatum
Externisque; foris Utile, dulce Domi;
Hinc tibi non invita *Britannia* pandit Honorem,
Hinc Lectum ascendit Regia sponsa Tuum.
Lætus spargat *Hymen* circum felicia dona,
Ambos jungat amor mutuus, una Fides!
Vivite Felices! Conjux non Conjuge tantâ
Indignus, tanto digna Marita viro.
Te multum decorat, per Te Decorata refulget,
Ambo cantati, dignus uterque cani.
Illustres Animæ! Multos vigeatis in Annos!
Sexûs ipse tui primus, & illa fui.

Edw. Raynes, Trin. Coll. Alum.

AD PRINCIPEM AURIACUM.

ET sapere, & pariter sentire Cupidinis Ignes,
Ipsis Cœlicolis invida Fata negant:
Tanta tamen vestrà mista est Sapientia Flammâ,
Vincis in hoc Superos, Tu sapienter Amas.

Payne, Coll. Regal. Alum.

DUM

G R A T U L A T I O.

DUM miseri Reges dubiæ ludibria fortis
 Spemque metumque inter pendent; Fundamine GEORGI
 Stat folium immoto fixum; Et ne tempore forsan
 (Nam quid longa nequit rescindere temporis ætas?)
 Tanta domus labefacta ruat, socialibus auctam
 Fœderibus confirmat *Hymen*, regnisque futura
 Robora summittit. Non ultrà Regia Cœli
 Jam querula invideat terris ingentia stirpis
 Nomina *Brunsviæ*; summum hæc hominumque Deorumque
 Explebit votum: Series hinc plurima surget
 Heroum, læto qui stipent agmine Cœlos,
 Quique regant patriis amplum virtutibus Orbem.

Quodcunque insignis potuit promittere belli
 Gloria, persolvit virtus *Brunsviæ*; Dudum
 Laudibus *Angliacos* auxit victoria felix,
 Et pace optatâ; sola hæc Connubia tanta,
Nassoviumque genus repetitum in fœdera, possint
 Lætitiâ *Britoni*, aut tantis decus addere rebus.

Nassovii adventum gratetur ut obvia plausu
Anglia visa suum est ultra procurrare littus,
 Explerique nequit spectando; virique pererrat
 Ora avidis oculis, gaudetque agnoscere vultus
 Expressos Proavi: Sic lumina vividus ardor
 Illius armavit quondam; sic agmina, dulci
 Majestate nitens, dubio languentia bello
 Hortari est solitus, Martemque accendere voce.
 Talibus at dictis immotus, pectore toto
 Incumbit votis, & pascit imagine sponsæ
Auriacus mentem, solique huic fixus inhæret.
 Phœbi ita dum reducis gratatur numina *Persis*,
 Thuraque cum precibus supplex parat; Immemor urget
 Ille viam, emensique cupit post tædia Cœli
 Fessâ sinu *Thetidos* dulci deponere membra.

Ut tandem Heroi visa est pulcherrima virgo
 Invidiam attonitus Famæ, & Pictoris iniquas
 Incusare artes. Virtus innata patebat
 In vultu, matrisque decor, pulchrisque venustas
 Interfusa genis. Tua quò, fortissime *Princeps*,
 Pristina vis animorum, & cedere nescia Virtus

N

Nunc

ACADEMIÆ CANTABRIGIENSIS

Nunc abit? Imperiis En! cedit mollibus *Annæ*,
Vinc'laque grata subit facilis, vincique triumphat.

Anglica cùm raptos Libertas flevit honores,
Sensit & adverso resonantes littore planctus
Belgia; Percussus luctu WILHELMUS acerbo
Impiger exiluit vindex, gentemque potenti
Afferuit dextrâ, miseramque resurgere jussit.
Ecce! suum vix Causa minor trans sæva nepotem
Æquora duxit Amor. Non brumæ inamabilis horror,
Nec venti rabies, animumve coercuit Ira
Constantem turbata maris. Quid vivida majus
His potuit Virtus? sed non præluxit uterque
Virtute exactâ factilve insignior Héros
Quam mercede suâ; summissa *Britannia* cessit
Illius imperio; Diva hunc dignata cubili est.

Nempe tuos Thalamos, virgo pulcherrima, mortis
Ambitione peti renuis; nec luce jugales
Funestâ, ac multâ fœdatis cæde Procorum
Accendi Tædas voluisti; aut poma nitore
Fœmineam rutilo flexerunt aurea mentem.
Legibus haud istis emit consortia tanti
Nassovius lecti; At famâ generisque paravit
Laudibus ingenitis; hæc sunt quibus ore *Britanni*
Uno applausere; Et meritos quibus æquus honores
Jupiter attribuit, palmamque *Minerva* jugalem.
Nec tantas potuit laudes intacta videre
ANNA; sed infixum tenero sub pectore vulnus
Percipit, & molles compescere nescia flammæ,
Herois placido concedit in oscula risu.
Sic thalamos quondam turba importuna procorum
Cum petiit, CAROLINA, tuos; Sponsamque Tyrannus
Te gazis emere immensis, Speravit; Inanes
Audebas contemnere opes, prælataque fulsit
Judice Te, summo major diademate Virtus.

Fortunati ambo, quos grato compede junxit
Publica vox, & castus *Hymen*, cognataque Virtus.
Ni mala credulitas eludat vota Camænæ;
Pax, Amor, & pleno ditissima Copia cornu,
Sors & amica Comes vobis famulabitur; Et quò
Phœbus cunque nitens diffundit lumina; vestri

Gloria

GRATULATIO.

Gloria se extendet pariter fœcunda cubilis
Producetque novas Gentes; velut ardua Cedrus
Undique longinquis, florentia brachia pandens
Sufficiet campis umbram. Hinc majoribus alter
Auspiciis forsân furget GULIELMUS iniqui
Haud lēvis Imperii vindex. Nascentia fassa est
Omina libertas risu; Et non amplius intra
Angliaci angustas patietur littoris oras
Contracta includi; At semotis sœva Tyrannis
Proferre exitium meditatur, & otia mundo.
Albescens nitido jam nunc spectare videtur
Hesperium tractu Cœlum, & tua numina longè,
Libertas tacito præsumit *Iberia* plausu.
Gallicus at tanto perterritus omine pallet,
Expertusque Domus quid tali fœdere juncta
Nassoviûm possit, bene nota laceffere bella,
Et clades iterum metuit renovare peractas,
Frœnaque jam discit regno dare laxa Tyrannus.

T. Dampier, Coll. Regal. Alum

AD REGEM.

QUOD Populi poscit studium, quod Civicus ardor
Flagitat, & meritis vendicat Ipse suis,
AURIACUM, CÆSAR, formosâ Conjuge donas,
Cedit & in focios nobilis ANNA toros.
Nec fatis hoc, restant queis, dulcis, AMELIA, nectas
Vincula, quos Uras Tu, CAROLINA, Duces.
Maxime, perge modo, PRINCEPS, te Nobilis armis
Dania, te Socerum cætera regna colant.
Sola tuis restant hæc incrementa triumphis
Jam Pater es Patriæ, mox Pater orbis eris.

H. Heaton, A. B. Corp. Christi Coll.

ACADEMIÆ CANTABRIGIENSIS

CHARA Deo soboles, exoptatissima genti
Angligenum, salve; meritis, virtutis amore,
Magnanimis atavis illustris, & ordine longo
Heroum: auspiciis felicibus, omine læto,
Anglorum thalamos regali stirpe superbos,
Ascendas (magnâ procerum stipante coronâ.)
Tertius & genus (o quàm semper amabile nomen)
Nassovium, *Angliaco* jungas vinc'loque perenni,
Et stabili teneas, ducâsque per omnia sæc'la.
Aggredere o magnos, hospes gratissime, honores,
Eximiam omnigenis cape dotibus *Heroïnam*.

Si Tibi propitiæ eligerent connubia divæ,
Arbitriove tuo focias tibi sumere tædas
Si finerent, ANNÆ compos quid jam amplius optes?
Quam tria regna tibi, concordia vota senatûs
Angliaci, populique favor plausûsque dederunt;
Quam Batavûm spes, & quam conjungere parentes.
Juno, *Minerva*, *Venus*, *Charitum* indulgentia largâ
Hanc donis cumulare suis certasse videntur,
Carminè mæonio dignis; si credere fas sit
Et res humanas Manes curare sepultos,
Quæ laudet magni venerabilis umbra WILHELMI.

Carolus Erskine Coll. Corp. Christ. Soc. Com.

ANGLIACÆ formam *Veneris* NASSOVIVS *Heros*
Ut videt, extemplo languet, & emoritur.
Accurrunt medici—frustrâ—nam cordis in æstu
Nil potuisse artes scimus, *Apollo*, tuas.
Quæ dederat morbum, removebit;—causa doloris
ANNA fuit, PRINCEPS, ANNA levamen erit.

Gul. Scarfe A. B. Aul. Pemb.

DUM

GRATULATIO.

DUM crebri simul hinc & hinc poetæ
ANNÆ Nassovioque gratulantes
Alter vincat ut alterum laborant;
Dum votis superos vocat benignos,
Ludoque Anglia per casas & urbes
Lætabunda vacat sacro diei,
Inter gaudia tot rogâne, quare
Fastidit filuisse musa nostra?

O adsis Hymenæe castæ, custos
Humani generis, tuos honores
Hæc tam festa dies jubet canamus
Vincti Tempora myrteis coronis.

Felices ter & amplius Britannos!
Felices ter & amplius jugali
Vinctus compede uterque, filiorum
Vos ordo maneat beata proles.
Subridens, volô, parvulus pudicæ
E matris gremio suæ ad parentem
Extendat teneras manus WILHELMUS.
Sit proavo similisve, clariorve,
In campo Impiger, inter arma sævus,
Invictus, truculentus, acer, idem
Non hostem tamen acer in jacentem,
Sed mitis, placidusque, qualis ipsa
Mater Regia sponsa, Fæmininam
Jucundo indicet ore lenitatem.

O par nobile Conjugum! o beatis
Cæli sedibus incolisque charum!
Quod felix fiet hoc jugale fœdus,
Junctos vincula Regios amantes
Semper vos teneant, Camæna nostra
Cælestes rogat obsecratque Divos.
Alternus nec amor, piæque curæ
Solvantur citiùs Die supremâ.

Barnes, Coll. Regal. Alumni.

ACADEMIÆ CANTABRIGIENSIS

Ἐν Ὀλυμπίῳ ποτ' οὔρει,
 Ὑμέναιον ᾧδ' ἐνίσπε
 Κύπριδ' ὅς περ Περωνίης.
 Ἰθι, δεῦρ' ἀγῶνι, ὦ παῖ,
 Πετλοῖσιν ἢ κύβοισιν
 Ἀρχώμεθ' αὐτ' εἰσδεν'
 Ἐξ ἔτε γὰρ τὸ τόξον
 Κρανῆιον, βέλη τε
 Ζύμπαντα, ἢ Φαρέτην,
 (Φεῦ τ' τυχῆς βαρείας)
 Ἀπαξ, ὁμῶς τ' ἐκέρδεις
 Οὐ πώποτ' ἔτε κύβον,
 Οὐτ' ἄλλο παίγνιον τι
 Ἀμ' ἐδραξάμεσθ' ἐταῖρε
 Ἀγ' ἔν — ὁ δ' ἄδ' υἱοῦ μειδῶν,
 Ὀλίγον τε κράτα σείων,
 Τὸν Ἔρωτ' ἀμείβεθ' ᾧδε.
 Οὐ νῦν, ἔμοιγε πείθε,
 Οὐκ ἔστι καιρὸς, ὦ τάν,
 Ταῖς παιδιαῖσιν ἄμμε
 Ἐπιτερπέμεν κεναῖσιν
 Ἐγωγε μείζον, οἶμαι,
 Καὶ λωῖον μάλ' ἔργον
 Ὑπεδεξάμην τελέσσαι
 Ὅρᾳς γε τὴν θαλάτταν,
 Καὶ νᾶσον, εἰπέ, τήναν;
 (Βριταννίαν τ' ἔδειξε)
 Ὅρᾳς γε νῆα κοίλαν
 Διὰ κυμάτων θέεσαν;
 Ἄ μὲν φέρε ΝΑΣΑΥΒΟΝ,
 Τὸν ἐγὼ μάλιστα πάντων
 Ἐτις αἰεὶ, τίσω τε.
 Ἄ δ' αὖτε νᾶσος ἌΝΝΗΝ,
 ΓΕΩΡΓΙΟΥ θυγάτρα,
 Ἰσαν τὸ χῆμα πάσαις
 Θεαῖσιν, αἱ τ' Ὀλύμπιε
 Πατεῦσιν αἰπέ' ἄκρα,

Μα-

GRATULATIO.

Μάλισα δ' Ἀφροδίτη·
 Γαμηλίοισι τέτρε
 Δεσμοῖσιν ἐκπονεῦμαι
 Ὡς ξυμπλέκειν τάχιστα·
 Ἦλθόν τε δᾶδα ταύταν
 Ἐκ πλειόνος σθεθεῖσαν.
 Ἦδη χρόνε, νεκράν τε,
 Ἀκῆσιν αἰόιο
 Πάλιν αὖτε, φίλταθ', ἄπην·
 Τὺ δ', ὦ μάκαρ, μεθ' αἰμῶν
 Ἴεναι γε μὴ παραιτεῦ·
 Καὶ τέτο γάρ σ' ἀδειῆς
 Ὑπὶ χομαί τέ, φημί τ',
 Οὐ ραδίως γύναικα
 Ἐυρησέμεν σε πάντη
 Χαλεπότεραν, σκοπεῦντα,
 Οὐκ ἄνδρα μᾶλλον αὐτῶ
 Ἦρώα τ', εὐχρῇ τε·
 Τὸν δ' αὖτ' Ἔρως προσεῖπεν,
 Ἐγὼ δέ κ', ἀσμένως τε·
 Ἀλλ' ἔ μόνος τοι αὐτὸς
 Παρέσσομαι· ξυνοίσω
 Χαλείτων ἅμ' ἠϋζώνων
 Χόρον τε φιλομειδή.
 Ἐνθ' Ἰμερος παρέσαι,
 Αὐτὴ τε Κυπεῖς ἐνθα·
 Γαμήλιον ᾗ πάντες
 Περυσήσομεν τότ' δύνῃν,
 Θεσμοῖς τε τρε νεωσὶ
 Μεμνημένους γάμοιο
 Μακαρίσσομεν ταπρῶτα,
 Εἴτ' αὖ κόρες, κόρας τε,
 Πολλὰς τε, καὶ γαυράς τε,
 Εὐπξαζίαν τε πᾶσαν,
 Τὰ τ' ἄλλα πάντα χρῆσθ',
 Ἐπευξόμεσθ' ἀφειδεῖς.

Sam. Salter, A. B. C. C. C.

ACADEMIÆ CANTABRIGIENSIS

VIRGINIS *Angliacæ* juvenem nitor igneus urit
Auriacum, mollisque invadit Flamma Medullas.
En! Delubra petit *Cythereæ* fervidus Heros,
Nec Dea Vota negat; nexis Virtute Parentum
Mentibus illa favet; blandâque hæc Vocè profatur,
"Quos junxit Virtus, Thalami quoque fœdera jungant".

Quantus in Ore Pater radiat! quam Regia Virgo
Exscribit Gestu Matrem! quam Moribus Ortum
Ornavit, spernens Regalia! Pompa Coronæ
Non tantum Gemmis, quantum Virtute coruscat.
Quæ magis apta throno facies? Hoc Ore mereris
Imperium, formâ tali Diademata poscis.

Quis meruit Thalamum Princeps? Quis Murice fulgens
Regiæ in amplexus Optandos Virginis ibit?

Salve! *Nassovii* Soboles augusta fereni;
ANNAM Tu meruisse potes; Tibi sanguine sacro
WILHELMII turgent Venæ qui nobile Dextrâ
Torfit Ebur *Britonum*, cui sese Purpura supplex
Obtulit, hic solus meruit regnare rogatus.
Quàm notus Clypeo, Vi quâ vibraverit Ensem
Flandria Testis erit, testatur *Hibernia* victa.
Nec minus Emicuit Custos felicitis Olivæ:
Perdita Libertas floret, sub Legibus almis
Vivitur; *Astrææ* redeunt Libramina justa.

Quis nisi Progenies, tanto quæ nobilis Ortu
Nascitur, atque æquâ cum Majestate creatur,
Exuviis Thalami sacris ornabitur ANNÆ?

I, Virgo succurre Viro, qui computat Horas,
Sacratas Vestæ, nec serves ampliùs Aram.

Aspice, ut Eois crines ornata Lapillis
Sponsa venit! Vestis radiato Murice Solem
Combibit, auratis Opibus Velamina surgunt.

Pronuba Nox *Anglis* fausto jam Sidere lucet,
En! nova jam Soboles oritur de Stirpe *Batavâ*,
Quæ beet *Angliacos* ventura in Sæcla Nepotes.

Jonathan Belcher, A. M. Coll. S. S. Trin.
Viri Honorabilis *Jonathanis Belcher* Armigeri
Novæ Angliæ Præfecti Filius Natus Secundus.

G R A T U L A T I O.

NASSOVO molles elegos, & flebile carmen,
Imbelles lachrymas, funestaque verba parabam:
Sæpe modis querulis suspirans Musa dolebat,
Sæpe dabat teneras lachrymosâ voce querelas,
Crudelesque Deos, crudeliaque astra vocabat.

Dî quanquam AURIACUM socio sibi jungere vinc'lo
Optant, colloquioque viri propiore teneri;
Illum Fata tamen fervârunt; illius annis
Fata pepercerunt, nam possunt parcere Fata.

Crudeles Undas, crudelem te quoque, *Triton*,
Dum vagus incertis erraret nescius undis,
Æquora dumque darent fremitum turbata, vocabam,
Parcere sed tantis nunquam virtutibus undæ
Abnuerent, sævi si scirent parcere fluctus.

Inclyte salve *Heros*, te Diva *Britannia* lætis
Auspiciis gratatur, amicisque accipit ulnis.
Heu! nescis quantum te gens incerta poposcit,
Anxia nec quantis pressa est cruciatibus ANNA,
Cæstus *Hymen Cyprisque* ratem dum Diva gubernant,
Lætus *Amor* tenerisque alis dum verberat auras.

Accipe tantorum lætè, GULIELME, laborum
Præmia, cinge tuis avideque amplexibus ANNAM.
O qui complexus, & gaudia quanta futura!
Felices nimium thalami! non pulchrior olim
Tyndaris arrisit *Paridi*, nec nupta Tyranno
Præbuit Elyfio talem *Proserpina* formam.

Curæ hinc ite graves, hinc omnes ite dolores,
Hinc mala demigrent, tristes discedite morbi,
Nec quenquam vexet tardetve ingrata senectus.
Altera jam rerum facies, en tempora prisca,
En redeunt iterum *Saturnia* secula terris.
Lætior aspectus oritur, melioribus annis
Uti Fata jubent; nostrum est parere Tonanti.

Inclyta mox proles, jamjam NASSOVIVS alter
Affurget, titulisque tumens gaudebit avertis,
Et patriis dignus succedet laudibus hæres.
Gloria *Nassoidum* celebrata prioribus annis
En jam luce novâ radiabit: fama sonare
Definet Heroas quales genuere Parentes.
Æacides qualis, vel qualis *Troïus* Heros,

ACADEMIÆ CANTABRIGIENSIS

Scipiadae, Crassi, prolesque invicta *Philippi*:
Et licet egregios *Cæsar* meruisse triumphos
Dicitur, & mundo leges posuisse subactis,
AURIACO tamen ille suos concedet honores,
Assumetque sibi cunctos NASSOVIA virtus.

Hæc nova, NASSOVI, timida tentamina Musæ,
Primitias, parvumque immensi pignus honoris,
Officiosè audax condo, nec viribus æquis.
At tales dignè tædas celebrare *Maronem*
Mæonidemve novum poscit, quem *Phœbus* amavit
Blandior, atque tubam docuit pleno ore sonare.

Johannes Courtail, Aul. Clar. Alumnus.

AD PRINCIPEM NASSOVIVM.

ACCIPIAS, PRINCEPS, quæ læta *Britannia* possit
Hospitii firmi Pignora summa dare,
Ambit Amicitiam non parvo munere freta,
More nec assueto fœdus inire parat,
Quid Virtus, quid Forma potest pulcherrima, tentat,
(Jure vel invictum vincere possit Amor.)
Suave quod, aut ANNÆ Pulchrum quod ridet in Ore,
Hoc totum nostri pignus Amoris habes,
Quâ nec Pulchra magis, nec charior extitit ulla,
Et Decus *Anglorum*, Deliciæque simul;
Vinceris. At sequeris GULIELMUM passibus æquis,
Heroem vicit Pulchra MARIA suum.

Ricardus Norton, Coll Sid. Suff.
Soc. Commensalis.

G R A T U L A T I O.

JUPITER Heroas recolens, quos æquus amarat,
 Quóſque ardens Patriæ ad fidera vexit Amor;
 Maxima quæque notat Facta, & decora alta Priorum,
 Seu Pacem colerent, seu grave Martis opus:
 Invenienſque Pater ſacris pulcherrima Faſtis
Brunſviacæ condi, *Naffoviæque* Domûs,
 Comprobat. At majora volens oftendere Terris,
 Jungam, ait, æterno fœdere utramque Domum.
 Cedite dehinc Pacis ſtudiis, Bellique potentes:
 Sors Hominum non, quo crefcere poſſit, habet.

ECCE iterum quod *Roma* timet, quod *Gallia* luget,
 Jungitur *Auriaco* Sponſa *Britanna* viro.
 Omine quo quondam dante *Elifabetba Jacobo*,
 Venit in amplexus, Dux *Frederice*, tuos:
 Omine quóve olim, *Carolo* ſpondente, petebat
Auriacus thalamos, alma *Maria* tuos.
 Hinc *Britonum* Vindex venit, & Decus ille **WILHELMUS**:
Europæ columen **GEORGIUS** inde venit.
 Verum hæc Tæda dabit, Qui, ut **GEORGIUS** alter, utriſque
 Olim erit & Vindex, & Decus, & Columen.

J. Anſley, Coll. Regal. Alumn.

FATA negant REGI natòs inimica **WILHELMO**,
 Progeniemque parit fertilis **ANNA** brevem.
 Nunc, **GULIELME**, avibus longè melioribus, **ANNA**
 Cedit in amplexus Regia Virgo tuos.
 Dumque urget præſens *Hymenæus* ſacra, *Britannos*
 Spe quali arrectos nomina fauſta tenent?
 Illa refert **ANNAM** virtutibus, illa **WILHELMUM**,
 Alterutri ſobolem ſpondet uterque parem.

Gul. Affleck, Coll. Eman. Alum.

ACADEMIÆ CANTABRIGIENSIS

PRINCEPS AURIACUS.

O Decus *Auriacæ*, Spes & certissima, Gentis!
Audivère preces Superi; jam Nubila Cælo
Diffugiunt, placidique implent tua Carbasæ Venti.

Ecce tuo Adventu placata *Britannia* sævas
Deponit lites! Odiis en, tristis *Erynnis*
Jam caret affuetis! hinc vestit mitior Æther
Purpureas latè Valles, peramænæque Rura,
Et nova mutato surgit Gens aurea Mundo.

Vos verni salvete Dies! citiusve recurrit
Verna Æstas Sertis & Frondibus insignita;
Ora vel acris Hyems, illo veniente, seremat.
Quinetiam veteres ponit *Germania* Luctus,
Lætæque conspiciens Aquilas sublimè volantes
Exultat, refidesque Animos accendit ad Arma.

Huc *Heroa* ferunt *Europæ* provida Fata;
Turca ferox pallet, Solio lucente Smaragdis
Borbonius trepidat Sanguis, quin tristis *Iberus*
Pacem orat Supplex; Reges populique tremiscunt.
Nec Tu, NASSOVI, demisse a sanguine Divum
Regibus invidas; thalamos si pulchra Tonantis
Juno tenet, vestros Conjux formosior ornat.

Quale decus Formæ! quantus nitet Ignis Ocellis!
Quæ circum niveo Majestas ludit in Ore!
Uritur infelix Juvenis, tacitoque Puellæ
Hæret in obtutu, & longos exhaurit Amores;
Regia dum Virgo divinæ conscia Formæ
Subridens placidè, pectus demulcet Amantis.

Pieridum dilecte choro NASSOVÆ, Poetis
Sis bonus & felix! nova jam Argumenta resurgent,
Virtus immodica, & generosæ incendia Mentis:
Nunc age, Delicias *Veneris* rape, mox *Hymenæum*
Consequitur *Bellona*, & *Mavors* horridus Armis.

Sic *Rheæ* proles celso dominatur Olympo;
Jupiter intorquet Fulmen, *Saturnia* juxta
Assidet, & pavidum mittunt sub Legibus Orbem.

GRATULATIO.

VENEZ, Amours, Graces, & Ris,
Voler près de nôtre Princeſſe :

Et ſi je la nommois Déeſſe,
Quel mal pour en être repris ?

Pour la former, à ce qu'on dit,
Les Dieux firent une aſſemblée ;
Venus ſeule en fut offenſée,
Et ne pût cacher ſon dépit.

Mais Cupidon ſçût l'appaiſer
Lui diſant d'un air de tendreſſe,
Qu'il la vouloit pour ſa Maitreſſe
Et qu'il brûloit de l'épouſer.

En effet ſon port, ſa beauté
Sont au deſſus de l'éloquence :
En vouloir tracer l'excellence
Seroit en moi temerité.

Qu'un autre chante ſes attraits,
Ses yeux pleins d'une douce flamme,
Je veux célébrer ſa belle ame,
Fleur qui ne flétrira jamais.

Je veux élever juſqu'aux Cieux
Sa vertu que chacun admire,
Qui la rend digne d'un Empire
Et du Prince cheri des Dieux.

Que n'eſperons-nous pas de lui ?
Hollande, je vois tes Provinces
Soupirer pour les jeunes Princes,
Qui doivent être ton appui.

Ce feront autant de Héros,
Imitateurs du grand GUILLAUME,
Qui pour délivrer ce Roiaume,
S'expoſa tant de fois aux flots.

Pour célébrer ce jeune Mars,
Phebus prepare ſes louanges :
Iſſu des illuſtres Oranges,
Tyrans, tremblez pour vos ramparts.

Tremblez, ennemis d'Albion,
Tant étrangers, que domeſtiques :
Je vois vos deſſeins fantaſtiques
Renverſez par cette union.

Q

Contre

ACADEMIÆ CANTABRIGIENSIS

Contre la Maison de BRUNSVIC,
Insensé, que voulez-vous faire ?
Malgré ce qu'en a dit *Voltaire*,
Vous ferez tous Pic & Repic.

Que l'Anglois soit brave & vaillant,
Marlborough a dû vous l'apprendre :
Craignez que bientôt de sa cendre
Ne sorte un autre Conquerant.

Mais où m'emporte mon dépit ?
Muse, oublions-nous CAROLINE ?
Faut-il que vous soiez chagrine,
Pour quatre mots qu'un fat écrit ?

Pour moi suppliez Apollon
Qu'il m'aide à chanter cette Reine :
Qu'il anime de feu ma veine,
Et donne à ma Lyre le ton.

Ce n'est qu'un encens délicat
Qui peut plaire à cette Princesse :
Boileau le seul de son espèce
Auroit eu peur d'être trop plat.

Contentons-nous de l'admirer,
Que tous nos vœux soient pour sa vie :
Qu'à sa vertu cede l'envie,
Et cesse enfin de murmurer.

Charles Hennebert Assistant du feu Professeur pour
la langue Française.

NASSOVIO HEROI dum grata *Britannia* cunctas,
Quas Avus asseruit, sponte recludit opes ;
Ille parem tanto pro munere computat ANNAM,
Magnique auxilium sic bene pensat Avi :
Ne jam, qui nobis olim juga fustulit Hospes,
NASSOVIVM objectet Patria terra suum :
Anglia conjugio tali dona aucta rependit,
Proque uno Heroas, *Belgia*, mille feret.

Jer. Pemberton Coll Eman. Alumn.

G R A T U L A T I O.

CREDIDIMUS, sævos inimico flamine Ventos
 AURIACI tenuisse rates, gens vana Poetæ;
 Oceanumque Patrem blandâ prece sollicitantes,
 Et faciles aditus placidumque petivimus æquor.
 Eheu! cur cupido cursus prohibetur Amanti?
 En iterum quantos audent agitare tumultus
 Immemores, *Neptune*, tuo sine Numine, Venti!
 Nunc decuit risu crispantes leniter undas
 Cernere, nunc Zephyros inter volucre agmen Amorum,
 Et Pelagi Nymphas circum fluitare carinam.
 Aspice littus utrumque: avidis hinc prospicit *Heros*
 Luminibus *Britonum* sedes, ripamque negatam,
 Ægrefcitque morâ; qualis Stygis ire per undas
 Elysioque frui vetitus, centumque per annos
 Fatis expectare optatam jussus arenam.
 Hinc *Britones* studio effusi stant littore curvo
 Irrita fundentes vota, & Te pectore toto,
 Toto animo, PRINCEPS, totâ Te mente petentes.
 Commisso citharis mœrent languere calores
 Phœbigenæ vates; Nymphæ sua ferta queruntur
 Et Charo Capiti plexas marcere corollas.
 Vicimus, en! superat fluctus, plausuque frementi
 Affulget Populo, qualis cùm lætior exit
 Oceano lotus *Vesper*, puroque renidet
 Lumine formosus tibi signifer, ô *Hymenæe*.
 Aggredere ô dulces, aderit jam tempus, honores:
 Tu modò ne temerè radiantes aspice vultus,
 PRINCEPS, incautos valeant exurere Divos
 Lumina, sis memor & paulatim affuesce tueri.
 Quid sit amor nescit monitis qui flectere Amantes
 Sperat: dulce mori credunt, penitusque medullis
 Hauserunt avidè esuras præcordia flammæ.
 Hæret in obtutu JUVENIS, nimiumque moratos
 Saucia corda dolent oculos, & victa fatiscunt.
 Ergo iterum, veluti in somnis qui prensat inanes
 Delicias subitoque vigil jam perdidit, Exul
 Mæstus abest, profugumque gemit revocans *Hymenæum*.
 Heu! nimium sævis HEROS exercite fatis,
 Quis Deus — at monitus reprimor, mihi Diva severam
 Frontem induta adstat causas dictura *Thalia*.

ACADEMIÆ CANTABRIGIENSIS.

“ ANNAM, *Anglūm* sublime decus, quā pulchrius Orbis
“ Nil habet, aut imis quod mentibus, arte Paternā,
“ Dulcius imperitet, non enarrabile donum,
“ Dii JUVENI AURIACO dederint, propriamque dicārint:
“ At tanta hæc, fatis, nulli cœlestia dona
“ Immuni conferre licet, pretiumque labores
“ Dii statuere, acuunt hominum sic pectora pulchram
“ Scilicet ad laudem, & subigunt certare merendo.
“ Hinc Venti impediēre; hinc gaudia blanda morantur
“ Dira cohors Febres; hinc tantæ gloria formæ
“ Subripitur, crudele, oculis, & imagine pulchrâ
“ Attonitusque simul, visâ jussusque carere.
“ Has Pater ipse dedit leges: hinc Ille Sorores
“ *Aonias* summo prærupti in vertice Montis
“ Seposuit, salubresque jubet tolerare labores
“ Qui capiti claram cupiat petere inde coronam;
“ Syderei Ipse tenens excelsa cacumina Olympi,
“ Aspera in angusto monstrat vestigia calle,
“ Hæc vocat ad sese, æternis quos vivida Virtus
“ Evehat, ornaturus honoribus; his GULIELMUS
“ Sedibus, his sua post ingentia facta receptus
“ GEORGIUS, æterno devincti fœdere amoris
“ Consociant animos, *Britonasque* extollere Cœlo,
“ Quæ vivis fuerat, sequitur jam cura repōstos.
Custodes *Britonūm* Genii, dum sanguine cretum
Vestro Par læti spectatis amabile, jūctas
Ostentate manus Superis; captosque *Hymenæos*
Auspiciis firmate bonis, clara unde Nepotum
Progenies surgat numerumque auctura Deorum.
Hanc sat erit præstare operam; dein otia longa
Vos maneant; nobis spes modò GEORGIUS adsit:
Is regat imperium præsens Deus, & CAROLINAM
Lenimen blandum curarum servet, in Illis
Spesque salusque sita est omnis, Decus omne *Britannūm*.

L. Addison A. M. Aul. Pemb. Soc.

GRATULATIO.

ALLA PRENCIPESSA REALE ED AL PRENCIPE D'ORANGES.

FRA tante dotte Cetre, onde rimbomba
D' *Imeneo Real* il chiaro grido,
Vorrei ben anch'io colla mia tromba
Eco formar di gioia in questo lido;
Ma temo, non s'appresti oscura tomba
A chi pretese infra le stelle il nido,
Che a degni encomi di sì *Gran Soggetti*
Bastar non ponno deboli intelletti.

Alla fin pur vergognosetta avanza
La musa mia a venerar sto Cielo,
E giungendo al desir qualche speranza
Ardisco palpitante, e tutto gelo.
Raccorr' in me per or' tanta possanza,
Che con divoto, ed ossequioso zelo
A' *Sposi Real* confagrar poss'io
In questo dì beato la mia Clio.

O di giorno sì bel gloria doppia
In cui tante il destin grazie predice!
Oggi, che Amor nel suo nodo accoppia
A *Venere Marte*, ben dir ci lice.
Augusta in ver', e avventurata *Coppia*,
Che darà al mondo in succession felice
Campioni tai, ch'a renderli immortali
Stancherà la Fama e le lingue, e l'ali.

Godete *Anime Grandi*, e a' Vostri ardori
Arridan la Fortuna, e i Cieli amici.
Già le Grazie tutte, e i casti Amori
Propizii vi faran con lieti auspici.
Fortunata tenzon! beati Cori!
Vivete pur, vivete ogn'or' felici;
Ch'emoli di Grandezza, e di Possanza
Vi destinò il Cielo cotal *Allianza*.

R

Prencipiſſa

ACADEMIÆ CANTABRIGIENSIS

Prencipeſſa Real, Voi che vinceſte
D' un *Invitto Eroe* il cor guerriero,
Un' occhiata gentil vorrei che deſte
A queſti brevi accenti, e non diſpero
Tuttoche l' infimo quì in queſte Feſte,
Della Grazia Voſtra girmene altiero.
Beato me, ſe con benigna faccia
Queſto tributo mio gradir vi piaccia!

E Voi *Prence Naſſau*, che ven' andate
Nel trionfo d' Amor faſtoſo tanto,
Un umil ſervitor non iſdegnate,
Che dedicarvi oſa in queſto canto.
Per sì Grande, e sì Nobil Mecenate
Degli Orazij non hò il merto, o' l'vanto;
Ma ciò, ch' oſcuro in me conoſco, ed haggio,
Riſchiarato verrâ dal Voſtro Raggio.

Girolamo Bartolomeo Piazza
Aſſiſtente Italiano del Deſunto Profeſſore
delle Lingue Moderne.

AD PRINCIPEM AURIACUM.

NASSOVI, vanas dimitte *Machaonis* Artes;
Non Tibi, vel *Phæbo* ſubveniente, Salus;
Hæc ſolis bibitur *Lymphis*; *Febrisque* malignos
Cognatâ ardores temperat Arte Latex.
Unde poteſtates tantas ſibi vendicat Unda?
Tam citò cur præbet limpidus Humor Opem?
Magna *Venus* certè Vires ſuffecerit orta
Fluctibus, & Flammas, quas movet Ipſa, domat.

S. Barkley, Coll. Regal. Alumn.

GRATULATIO.

AD REGINAM.

A NGLIA dum longâ quæsitos pace triumphos
Cogitat, & crudas deponit sanguine lauros,
Optatas fortita vices: Tu maxima MATER
Brunswiacos augens numerosâ Prole Penates,
Augustos generi thalamos, annexaque sceptris
Sceptra tuis, natamque Tibi virtutibus æquam
Respice, quam tædis lætam felicibus uffit,
Et famæ donavit Amor: neque negligere vatem,
Dum *Cami* ad ripas agitans inglorius artes,
Ingredior, memor usque tui, memor usque tuorum.

Crudeles postquam properantia fila sorores
Cessârunt urgere, & non oblitus amoris
Dilecto vires *Phæbus*, viridemque juventam
Reddidit AURIACO: risit *Cythæra*, futuros
Eventus meditans: juvenem mox vulnere molli
Urit, & extinctos paulatim suscitât ignes.
Illum etiam lætæ *Charites*, illum æmulus *Hymen*
Aspicit, & *Paphiis* advelat tempora vittis,
Et focios sternit thalamos: illi alma *Dione*
Arridens pulchros oculis aspirat honores,
Atque Ducem puris renovatum attollit ab undis:
Sicut ubi Oceani perfusum fluctibus astrum
Per noctem exoritur cœlis: tenebrasque resolvens,
Plus meliusque micat: tellus Neptuniaque arva
Jucunda arrident: radiis percussâ refulgent
Littora, & infuetam miratur navita lucem.
Talis inest forma AURIACO: sic gratia vultûs
Enitet in populis: præsentem spectat amatrix,
Spectatumque ardet: dum *Zonæ* insigni superbum
Cœruleæ apparet, pictæque in tegmine stellæ
Lucet honos: equitemque aurum distinguit, & auro
Gratior adveniens præstanti in pectore virtus.
Illum etiam aspiciens ridentem suave *Cupido*
Ridet, & auratâ depromens tela pharetrâ,
Vulnerat, & dulci pertentat corda veneno.
Hæc tela, hoc vulnus felix persensit *Adonis*,
Egregio florens vultu: cum *Cyprin* amavit,

ACADEMIÆ CANTABRIGIENSIS

Concipientes ignes gratos: filvisque relictis,
Ardenti solam versavit pectore nympham,
Nymphaque victa parem percepit in ossibus ignem.

Non molles ergo lusus, placidique recessus
Bathiarum, velut ante placent: non unda salubris
Diluit has curas, aut sedat pectore febres.
Forma animo præstans, facilesque in Virgine risus
Occurrant longæ subeunt fastidia noctis,
Ostendunt falsæ dum somnia conjugis umbram,
Umbraque par ventis avidas levis effugit ulnas.
Dulcia nunc absens absentis carmina nymphæ
Auribus iudulget: nunc irrita basia captat.
Sic magis crescunt curæ, sic pabula flammæ
Accipiunt, torquentque Virum: stat quærere Sponsæ
Eximios vultus; miræque cupidine captum,
Fervidus urget Amor: neque enim maris æquora magni,
Aut patriæ retinebat amor, cum credidit Austris
Incertis audax animam, fluctusque patentem
Per scopulos secuit, propriosque in mente revolvit.

At Regina *Paphi* socialia fœdera lecti
Jungere festinans, finemque imponere curis
Auriaci statuens, optatâ sistit in aulâ,
Qua proci aspectu propiore potitur amanti,
Amplexuque fovet, feliciaque oscula figit.

Sic varios passus casus, pelagique furorem
Naufragus, *Arcturi* dubio sub fidere iniqui,
Jam caris dudum pueris, patriæque relictâ,
(Fortè ratem notis si quis Deus appulit oris,)
Tempore post longo portu se condit amico
Tutus, & in gremio gaudet requiescere terræ.

G. Denny Coll. Trin. Alumn.

AD SERENISSIMAM PRINCIPEM AURIACAM.

HÆC facimus, pia turba; Sacris dum advolvitur Aris,
Maxima, sed meritis debita, Vota, Tuis.

“Eſto ANNÆ AURIACUS, quod *Matri* GEORGIUS almæ:
ANNA ſit AURIACO quod CAROLINA *Patri*.

T. Anſtey A. B. Coll, S. Johan.

G R A T U L A T I O.

JAM Paphios *Cytherea* jubet celebrare triumphos,
 Et molles decorare apto modulamine amores.
 Nempe dies genialis adest, quo pectora flammâ
 Accensura calent *Vestali*, vincula junxit
 Obsequiosus *Hymen*, Proceres comitantur ovantes,
 Grande Satellitium incedit, *Batavique Britannique*
 Unitis resonant votis Connubia sacra,
 Regalesque agitant festivis plausibus Aulas.

Auriacæ spes summa Domûs, celeberrime PRINCEPS,
 Indigenas, propriosque Lares, Patriamque relinquis,
 Carbasâ dans ventis peregrinam visere Gentem;
 Idalio adductus Puero, seu dotibus ANNÆ,
 Appulit Angliacas oras nec gratior Hospes.
 Salve, iterum salve, supplex Te *Granta* salutat,
 Adque Tuos libare pedes munuscula gestit,
 Carmina Natorum: Ne dedignere Camœnas.
 Cinge *Periscelidem*, Titulum non *Belgia* jactat
 Majorem, Meritis tantis tamen *Anglia* donat.
 Sume Tuam Sponsam, quâ non formosior ulla,
 Majestate alias Nymphas supereminet omnes,
 Eloquio, suavique incantat amabilis Ore.

O Cœlo dilecti! O inclyta cura Deorum!
 Pensa diu volvat *Lachesis*, cum pollice fila
 Vobis lenta trahat; Vestros *Lucina* benigna
 Fœcundet thalamos numerosâ Prole, nec absint
 Hæredes, Proavorum olim qui Sceptra capeffant.

Tho. Forster, A. B. Coll. Regin.

SALVE, ter felix! prodit cui Sponsa, Propago
 Divorum, ipsa Tibi mox paritura Deos.
 Te propter Paphias ædes, *Cyprumque* relinquit,
 Amplexusque petit Diva venusta tuos.
 Crediderim hoc ANNÆ Venerem cessisse minorem;
 Castior Hæc, & non Pulchrior illa fuit.

Gul. Fletcher, Coll. Regal. Alumn.

ACADEMIÆ CANTABRIGIENSIS

WHILE Loves and Graces join with mutual Care,
To wreath their Chaplets for the Royal Pair:
Hopeless, ye Muses, for your Aid I sue,
Implor'd by Thousands, but obtain'd by Few:
Yet did each Bard a single Virtue chuse,
Did each enjoy a Genius and a Muse;
Too faintly, NASSAU, wou'd thy Glory shine,
And too imperfect, Royal ANNA, Thine.

Where lives great WILLIAM's ever-Glorious Name,
And gilds the Records of immortal Fame:
Where Liberty's prefer'd to lawless Might,
And fierce Oppression yields to equal Right;
There shall Apollo's Train their Voices raise,
Sweetest of Voices tun'd to Virtue's Praise:
Ravish'd to see a PRINCE like WILLIAM rise,
And view MARIA's Charms in ANNA's Eyes.

Behold the gorgeous Court, in bright Array
Prepar'd to solemnize th' Auspicious Day;
See British Peers in all their Lustre shine,
To lead THEE, NASSAU, to the Sacred Shrine:
The thoughtless Crowd with wondring Eyes behold
The Sparkling Jewel and the beamy Gold:
Not so the Muse external Charms admires,
'Tis Virtue warms, 'tis Liberty inspires:
Of beauteous Liberty the darling HE,
Of Virtue's Train the Boast and Glory SHE.

Oh! cou'd we less thy Virtues, ANNA, prize;
So soon to vanish from our longing Eyes!
With Fear we trust YOU to the faithless Tide,
But who can fear when HEAVEN and NASSAU guide?

Your Homage, Ye *Batavian* Realms prepare,
And view with Wonder the Illustrious FAIR;
Let silver *Scheld* and gliding *Sambre* know,
(And tell the Ocean, into which they flow)
That fam'd ASTRÆA leaves the blest Abodes,
And quits for You the Mansions of the Gods:
Once more on Earth She shines in ANNA's Charms,
A Blooming MAID, reserv'd for NASSAU's Arms.

E. Trimmell, B. A. Fellow of St John's College.

GRATULATIO.

AD PRINCIPEM AURIACUM.

MITTIT & optat, AMANS Tibi PRINCEPS, Musa salutem;
Quam nisi Tu teneas, Hæc caritura dolet:
Anxia sæpe rogat, cur sic Deus æquus amoris
Distulit has Tædas, aut ubi lentus erat?
Sæpe etiam queritur Ventos, flatuque malignos
Qui sic averfam detinuere Ratem.
Nunc, quoniam respexit *Hymen* facilisque bonusque,
Atque Ambos junxit Compede casta *Venus*;
Hic dici Gener Alme, diu patiære GEORGÎ,
Hic & Hyems captum sæva moretur Iter:
Ipsa Infelicem Corvum Prece Musa ciebit:
Absit & Alcyonum turba secunda mari!
Si quâ unquam incaluit Pelagi Pater, ipse favebit,
Ex imis miscens stagna refusa Vadis:
Et *Boream* spirare valentiùs oro! Puellæ
Nec tamen immemorem Hunc suspicor esse suæ.
Sic Tibi jam Ventus, PRINCEPS Præclare, *Leandri*
Qui quondam Votis obstitit, aptus erit.

Gul. Roydon Coll. Regal. Alumni.

ULTERIUSNE aliquid sperabitur? Alterum in oris
NASSOVIVM accepit terra Britannia suis.
Scilicet & Tibi sunt votorum hæc ultima, tanti
Principis amplexu cum datur, ANNA, frui.
Quænam hinc affurget nostrâ felicior orâ?
Cui domus hæc juncta est, grande futura decus.
Quæve potest jactare pares Regio æmula? Solus
Hic tali dignus Conjuge, & Illa Viro.

Georgius Maule A. B. Aul. Cath. Soc.

ACADEMIAE CANTABRIGIENSIS

Ἡ δ' ἀνάσσεις εἰναλὴς Κύπρῃ
Καὶ τῷ μελεθεῖν ἔργα γάμῃ φιλεῖς,
Λιπέστα νῆσον σὴν ἐραυνήν

Εἰς πολὺν τερπνότητην ἵκηται·

Ἦδη παρὲν Παιδὶ μέλεισπεο,

Ἐκεῖ γὰρ ἄπλεα δᾶδα γαμήλιον

Ἀληθέα τὴν ἐξ ἐρωῶ

Τῷ πυρὸς ἀκαμάτε πυρῶν.

Ἰδὲ, Φαινοῖς ἔμασιν ἐκπρεπεῖς

Ὅψι τε Φαιδρῇ ΠΑΡΘΕΝΙΚΑΣ εἰς

Βρεταννίῃ πέμπει Φερίτης

ΠΑΡΘΕΝΙΚΗΣ θαλάμων ὁπαδὸς,

Πέμπει τε ΚΟΥΡΟΥΣ τὸς ἐρικυδέας

Ἔόν τε δῆμον, Φαίδιμε ΝΥΜΦΙΕ,

Ὡς ἀξίας πρὸς πρῶτον,

Χάρμα τε σφῆς πατείδος πιφαύσκοι.

Τεισολβίῃ Νύξ ἢ θαλαμῖνός!

Οὐκ ἂν φθοροῖς ἡματι χρυσέῃ

Αὐγῇ, ὅτ' ἐν σοὶ τοῖα κοινῇ

Ἄσπερ δὲ φλογὶ λαμπετῶσι,

Τῇ μὲν προφαίνε τὸ κλέος Ἀγλῆς,

Ταυτῇ δὲ κῦδος τὸ Βαταῆς χθονός,

Τέττε φρόνησις πᾶσα θάλλει,

Τῆς χάριτες δ' ἑκατὸν πνέουσι.

Γένεσθαι μὲν ἴσον, ζεῦγεσθαι ἀειπρεπέες,

Κλέεσθαι πρὸς ὑμᾶς ἐκ προγόνων μέγα

Λάμπει, κλέεσθαι δ' ἐκ κλῆδος μῆνον,

Ἀλλὰ καὶ τὰς ἀρετὰς ἀπάντων.

GRATULATIO.

DUM, per externas fera bella gentes
Suscitans, *Martis* fremit inquietum
Numen, angustos Deus intuetur

Mitior *Anglos*.

Castra mansuetus locat hic *Cupido*,
Cæcus haud ultrà, nec inauspicata
Tela contorquens; manus una præbet
Vulnus opemque.

En! ait, tandem alterutrum merentes
Sponsum & uxorem, quibus enitescunt
Sacra majestas & amor morantes

Sede in eâdem.

Hocce lascivi juvenes sequentur
Nobile exemplar, neque jam protervæ
Virgines gratâ renuent teneri

Compede vincæ.

Deferes charam *Venus* alma *Cypron*,
Quos & ardores Amor excitavit;
Intuens vultu placido, fovebis

Mater Amoris.

Gaudii quicquid superaddat *Hymen*,
Pronuba aut *Juno*, assidui ministrent;
Plurimos faustosque neget nec æquus

Jupiter annos,

Qui modò nostrâ prece motus, acrem
Reppulit Febrem, vetuitque fati
Te dari, O PRINCEPS Hominum Deumque

Publica cura.

Te relanguente, *Angliaci* relanguent,
Fata tam Chari Capitis dolentes;
Te valescente & pariter, reversâ

Sorte, valescunt.

Terra sic languet, radiis opacâ
Phœbi obumbratis nebulâ, sed ille
Clarus erumpit, placidéque rident

Omnia circum.

Gilbertus Affleck Coll. Trin. Alumn.

T

ACADEMIÆ CANTABRIGIENSIS

Ἡ τ' ἀνάσσεις εἰναλὴς Κύπρῃ
Καὶ τῷ μελεθεῖν ἔργα γάμος φιλεῖς,
Λιπῶσα νῆσον σὴν ἐραυνήν
Εἰς πολὺν τερπνολέξην ἵκηαι·

Ἦδη παρόντι Παιδί μελέσπεο,
Ἐκεῖ γὰρ ἄπλει δᾶδα γαμήλιον
Ἀληθέῃ τὴν ἐξ ἐρωλῷ

Τῷ πυρὸς ἀκαμάτε πυρῶλον.

Ἴδῃ, φαινοῖς εἵμασιν ἐκπρεπεῖς

Ὅψαι τε Φαιδρῇ ΠΑΡΘΕΝΙΚΑΣ εἰς

Βρεταννίῃ πέμπει φερίτης

ΠΑΡΘΕΝΙΚΗΣ θαλάμων ὀπαδῆς,

Πέμπει τε ΚΟΥΡΟΥΣ τὸς ἐρικυδέας

Ἐόν τε δῆμον, φαίδιμε ΝΥΜΦΙΕ,

Ὡς ἀξίας πρὸς πρῶτον,

Χάρμα τε σφῆς πατείδος πιφαύσκοι.

Τεισολβίῃ Νύξ ἡ θαλαμηπόλῃ!

Οὐκ ἂν φθονοῖς ἡματι χρυσέην

Αὐγὴν, ὅτ' ἐν σοι τοῖα κοινῇ

Ἄσπερα δὺν φλογὶ λαμπετῶσι,

Τῇ μὲν περφαίνῃ τὸ κλέῃ Ἀγλίας,

Ταυτῇ δὲ κῦδῃ τ' Βαταῆς χθονός,

Τέττε φρένησις πᾶσα θάλλει,

Τῆς χάριτες δ' ἐκατὸν πνέουσι.

Γένῃ μὲν ἴσον, ζεύγῃ ἀειπρεπέες,

Κλέῃ πρὸς ὑμᾶς ἐκ περγόνων μέγα

Λάμπει, κλέῃ δ' εἰ κλᾶδε μένον,

Ἀλλὰ καὶ τὰς ἀρετὰς ἀπάντων.

GRATULATIO.

DUM, per externas fera bella gentes
Suscitans, *Martis* fremit inquietum
Numen, angustos Deus intuetur

Mitior *Anglos*.

Castra mansuetus locat hic *Cupido*,
Cæcus haud ultrà, nec inauspicata
Tela contorquens; manus una præbet
Vulnus opemque.

En! ait, tandem alterutrum merentes
Sponsum & uxorem, quibus enitescunt
Sacra majestas & amor morantes

Sedè in eâdem.

Hocce lascivi juvenes sequentur
Nobile exemplar, neque jam protervæ
Virgines gratâ renuent teneri

Compede vinctæ.

Deferes charam *Venus* alma *Cypron*,
Quos & ardores Amor excitavit;
Intuens vultu placido, fovebis

Mater Amoris.

Gaudii quicquid superaddat *Hymen*,
Pronuba aut *Juno*, assidui ministrent;
Plurimos faustosque neget nec æquus

Jupiter annos,

Qui modò nostrâ prece motus, acrem
Reppulit Febrem, vetuitque fati
Te dari, O PRINCEPS Hominum Deûmque

Publica cura.

Te relanguente, *Angliaci* relanguent,
Fata tam Chari Capitis dolentes;
Te valescente & pariter, reversâ

Sorte, valescunt.

Terra sic languet, radiis opacâ
Phœbi obumbratis nebulâ, sed ille
Clarus erumpit, placidéque ridet

Omnia circum.

Gilbertus Affleck Coll. Trin. Alumn.

T

ACADEMIÆ CANTABRIGIENSIS

NEQUIS, *Britanni*, Lætitiæ Modus
Hunc destinatis privet Honoribus
Solem auspicatum, si vetusto
Pectora ritè calent Vigore.

En! vester HEROS NASSOVIVS venit:
Io! triumphant Litora Nomine,
Per cuncta charum sæc'la Nomen,
Et memores decorare Fastos
Nactum, Potestas Jurâque libera
Dum Regna clarent, Teque, *Britannia*,
Terris timendam, Diis amicam
Nobilitent celebrem Triumphis.

Gradivus ardens *Idaliâ* Deam
Sponsam reposcit per socium Mare,
Et gaudet adscito Parente
Qui regit Imperio Profundum.

Angli secundis ominibus Torum
Ornate Sponsi, cui patrius Vigor
Informat Artus, & sereno
Totus in Ore micat Nepotis,
Is, qui Salutem, qui Decus Imperi,
Qui quicquid alium, quicquid amabile,
Qui jura Vitis chariora
Difficili expediit Catenâ.

Quâ Clade Victor, dicere Mens avet,
Audax *Hibernos* contudit Impetus:
Quâ Vi triumphatus *Bovinda*
Supplicibus minor ibat Undis!

Sed vellit Aures increpitans *Hymen*,
(Cui *Martis* Horror castrâque displicent)
Optatque, quos jactat *Cupido*,
Dicere molliculos Triumphos.

O! digne tantâ PRINCIPE NASSOVI,
O! ANNA tanto dignaque PRINCIPE,
Salvete, Sæc'lis mox daturi
Progeniem similem futuris.

Hinc Jura læsa, & Relligio ruens,
Virtusque forti languida vindice
Gaudebit, humanique poscet
Auriacos Generis Patronos.

Bar. Garnett, Coll. Sid. Suff. Alum.

G R A T U L A T I O.

D E S C E N D E, *Juno*, namque Jugalia
 Tu vinc'la curas: Te vocat, inclytanti
Araufionem qui tuetur,
Albionis vocat alma stella.

Haud dignus æque cæruleæ Deæ
Peleus petivit sancta cubilia;
 Nec pulchra, sicut nostra PRINCEPS,
Æacide, tibi Diva fulsit.

En ANNA prodit: qua reverentia
 Ardens euntem prosequitur cohors?

Vix ista Majestas, *Diana*,
 Te decorat, *Charitesve* forma.

Ut obstupefcit NASSOVIVS, neque
 Tantum nitorem sustinet! Hinc gravi
 Correpta morbo membra languent,
 Ac inhiat *Libitina* prædæ.

Quos Vir triumphos adveniẽs dedit,
 Pullata luget funeribus prope
Augusta versos, supplicique
 Anxia voce Deos precatur.

Sic sol Eoũm cum caput extulit,
 Lætusque fundit purpureum jubar,
 Mirè renident arva, spirat

Lenius aura, polique rident:
 At si furentem emisit *Æolus*
 Iniquus Austrum, scena fugit nitens,
 Horrescit æther, incubantes
 Mœstus ager queritur tenebras.

Heroa tandem cernit & indolet,
 Et mitiori Lumine respicit

Dilecta Virgo: surgit Heros,
 Vimque salutiferam fatetur;
 Quæ Lux ocellos, qui feriunt soni
 Aurem? Micantes Cœlicolũm chori
 Vultu sereno barbitisque

Hosce modos recinunt canoris:

“ Agnosce, mittit quem Generum Deus

“ Libensque cedas, *Anglia*, Virginem;

“ En! quanta felix regna tali

“ Surgere conjugio videbis?

ACADEMIÆ CANTABRIGIENSIS

- " Quantum infularum NASSOVIIS pia
" Regina debes, tela tyrannidis
 " Retusa Testes, diminuta &
 " Infula tergeminæ coronæ;
" Testatur ingens *Hannoveræ* Domus,
" Quæ semper ornet sceptrâ *Britannica*!
 " Servata, præfulgensque purâ
 " Religio sacra veste testis.
" Ferox quid hostis, cæruleo mari
" Divifus objecto paret, unicè
 " Secura temnas, dum Leones
 " *Belgicus* atque tuus coibunt.
" Dixere fufis, currite secula
" Præclara, *Parcæ*; nec mora, secula
 " Præclara currunt, & vigescit
 " Auspicio meliore terra.
" Ardefcat ignis mutuus, & nova
" Sentite semper gaudia, Conjuges:
 " Formaue prælucente Matrem,
 " Mente Patrem superato Proles.

Sam. Ray A. M. Coll. Magd. Soc.

VIRTUTES NASSOVÎ omnes succumbere Fati
 Casibus, indignans Terra *Britanna* dolet.
Cur venti, cur unda obstant? cuique unda pepercit,
 Et venti, morbi vis inimica premit?
Tot merita humanæ non esse immunia fortis!
 Fortunam culpæ nec puduisse suæ!
Fata, rependemus, clamant, cum fœnore damna;
 Absolves nostras Ipse, WILHELME, moras:
Dic nos, si poteris, crudelia; Teque fuisse
 Unquam infelicem, cùm semel ANNA datur.

S. Davies Coll. Regal.

GRATULATIO.

MOTUM ex nefando PRINCIPE civicum,
Bellique Causas & Populi Metus,
Hostemque depressum, & subactos
AURIACI Auspiciis Tumultus

Omnes fatemur; cum nimis extulit
Alrum Potestas Regia Verticem,
Turpem *Britannis* Servitutem,
Et Patriæ minitans Ruinam.

Suis timentem fortis ut *Angliam*
Accedit Heros; Pax iterum redit,
Et chara Libertas, fugatis
Pulchrior atque Fides Tenebris.

Quos Cura tutæ grata *Britanniæ*
Æquos Honores in Cineres tuos
Diffundet? aut quænam parabit
Digna tuis Monumenta Factis?

Virtutis extat non minus ac Rei
Hæres WILHELMI: Sanguine GEORGII
Claro WILHELMINÆque creta
ANNA viget celebranda Virgo.

Quid majus Umbræ Nominis inclyti,
Quid majus illo Connubio velint?
Illustre quod Pignus manebit
Usque tuæ, GULIELME, Famæ.

Appellat Oras noster ad *Anglicas*
HEROA CÆSAR: Littora Remigum
Clamore strident, & canoros
Ingeminat levis Aura Plausus.

Te, chare PRINCEPS, Gaudia quæ manent!
Te quanta, VIRGO! Regius ut Puer,
Nec *Marti* Se præbet minorem;
Nec *Veneri* dabit Illa Palmam.

NASSOVE, cuncti Laudibus in tuis
Fervent Poetæ; Te Decus Omnium
Insigne, Te clarum Patriisque
Et Patru Meritis salutant.

U

Teque

ACADEMIÆ CANTABRIGIENSIS

Teque, ANNA, format cum tenerum Gregem;
Te Mater omnis coram Oculis locat;
Divosque non rarò precatur,
Ut similes Tibi sint Puellæ.

Sponsam ut beatâ ducis Avi Domum,
Ventos quieto mulceat Otio,
Cantus & effundat secundos
Pollicitus Tibi Fausta *Nereus*.

Abr. Blackbourne, Coll. Pet. Alumn.

How shall the Muse attempt her Voice to raise,
In lofty Numbers, and resounding Lays,
Worthy the Theme? How tim'rous struck with Awe,
Blazon the Virtues of the great NASSAU?
What pow'rfull Notes can all her Musick find
T' express the Manly vigour of his Mind?
How like the graceful Air of ANNA charm,
Pierce like her Wit, or like her Beauty warm?
Fain wou'd my Verse the arduous Task pursue,
And set the Hero and the Fair to View.
But while the trembling Muse assays to Sing,
Too low her Voice, too weak her Infant Wing,
Unequal to the Work, she only tries
Faintly to echo forth the publick Joys.

Since first the Great NASSAU by Heav'n inspir'd,
Touch'd with our Wrongs, with Indignation fir'd,
Unloos'd the Chains of arbitrary Reign,
And fix'd the tottering State upon its Base again;
Since then how has this happy Land been blest!
How all the sweets of Liberty possesse,
Still more endear'd by *Brunswick's* gentle Sway!
When Wisdom guides, 'tis Freedom to obey.

What pleasing prospect of a glorious Race
Of future Heroes sprung from such Embrace,
Succeeding times to bless, by Heav'n design'd
Protectors of the World and Guardians of Mankind.

W. Topp, of Clare Hall

GRATULATIO.

CONVALUIT, tandem precibus Fata invida cedunt,
Quem propè direptum modò flevimus; Omnibus esto
Læta Dies, hilaresque sonent super æthera cantus :
GEORGIUS, Imperii paulum gravitate relictâ
Consecrat & præsens Festum, & jubet Ipse choreas ;
Rusticus ingeminat raucum, dum lene fufurrat
Aulicus Omen, Ave, certis jam vocibus ambo :
At Vulgus solitum, genus implacabile, edendo
Commendare fidem, toto tosto Bove gaudet :
Unanimes gratum cuncti testantur amorem.

Nec minùs intererea GULIELMUM gaudia Divum
(Siqua pia est umbris magnorum cura Nepotum)
Afficiunt, *Anglis* semper venerabile nomen ;
Cum videt ut Juvenis tantis non deficit ausis,
At sua certa sequi pergit vestigia famæ.

Manibus *Æacidæ* sic dum narravit *Ulysses*
Facta *Neoptolemi* ; quosque Illi *Græcia* honores
Non ingrata dedit merito, quàm nobilis Heros,
Quàm patri similis, sibi conscia risit Imago,
Et vultu erecto pedibusque elatior ibat.

Belgia ne, trepidans bello impendente, remotum
Indignare Ducem, non corda oblita fuorum
Scilicet Ille gerit, manet altâ mente repostum
Præsidium patriæ, adversique superbia *Galli* ;
Jam redit, & secum, felicitis pignora Amoris,
Adducit Sponsam, bellis non Illa morarum
Innectet causas, memorem docuere parentes
Longè aliter, Genus illustre, assuetumque Triumphis :
Quin potius galeam, clypeumque aptabit, & ense
Heroa accingens monitis & dulcia junget
Oscula, & ad magnos Ipsa ultrò hortabitur ausus :
Fortunati ambo! seu justas ponere Leges,
Sive vocant fera bella, juvat succurrere victis,
Et certam fessis dare gentibus undique Pacem.

E. J. Ward, A. B. Coll. Trin.

ACADEMIÆ CANTABRIGIENSIS

DUM totum *Angliaci* Vates *Heliconæ* recludunt,
Et Phœbum implorant Teque, *Hymenææ*, vocant.
Accipias, PRINCEPS, non somnia ficta Poetæ,
Quæ verò ex imo pectore verba fluunt.
Commemorent alii nondum per tela ruentem
AURIACUM, Marti Cæsaribusve parem.
Depingant Zephyros, ludentes carbasa circum,
Mirantes formam, REGIA VIRGO, tuam :
Mille Cupidinibus comitatam, trans mare vectam
Te assimilent *Paphiæ* turba canora Deæ.
Quærenti nomen, GULIELME, in bella ruentem
Si GULIELMUM æquas, sat Tibi laudis erit.
Sat Tibi famæ erit, O Virgo, si postera dicet
Ætas, nunc ANNA est, quod CAROLINA fuit.

Tho. Gawton Coll. Trin. Alumnus.

ECCE Dies optata venit! Tu, Phœbe, faveto,
Huc age cum citharâ, carminibusque veni.
Alite fac læto genialem ascendere Lectum
Incolumem sponsæ quem Tua Cura dedit.
Tu Paridis studiosus eras; at dignior HEROS
AURIACUS, studio dignior ille Dei.
Si nunc, ut quondam, moveat Te forma Puellæ,
Ecce ANNAM! sponsa est Coniuge digna Jove.
Sint Nati decorum Hæredes, laurusque paternæ;
Splendeat & matris quæque Puella Rosis.
Hæc reddas votis *Britonum*; nec Phœbe, pigebit
AURIACO medicas applicuisse manus.

Johannes Douglas Coll. Trin. Alumnus.

G R A T U L A T I O.

A RMA, ferosque parat cum dicere Musa *Polonos*,
 Matris *Acidaliae* signa vocata sequi,
 (Ceu *Paris* ereptus mediis ad *Tyndarin* Armis)
 Siftitur in Thalamis, pulchrior ANNA, tuis.
 Cum Dea, quid nobis saevo cum *Marte*, *Thalia*?
 Hæc cane, militiæ pulchra trophæa meæ;
 Qualia rettulimus! Victus succumbit amori,
 Subdit & AURIACUS mitia colla jugo.
 Quàm decet Heroem Niveis requiescere in Ulnis
 ANNÆ? quam grata compede Nympha tenet?
 Non fecus *Iliacum* meditantis fuit *Achaidæ*,
 Optatum tenuit *Deidamia* Ducem.
 Affectent alii pulchram per vulnera mortem,
 Adscribat Superis posthuma fama Deos.
 Dum cupit, ANNA, tuo complexu vivere, Cælo
 AURIACO liceat propitiore frui.
 Mutua producat longæ indulgentia pacis
 Gaudia, diffidiis nec violandus amor.
 Talia Cælicolis certe connubia curæ;
 Cælicolis, GEORGI, sic placuere tua.
 ANNÆ prælatus, verum O! formosa Sororum
 Turba, nec infensa mente feratur honos.
 Accola mox *Rheni* positus venerabitur armis,
 Ponet & ad vestros laurea ferta pedes.
 Dum studet egregias ANNÆ jactare per Orbem
 Virtutes, vestras fama filete nequit.
 Ex quâ adeo pulchram decerpfit ARAUSIUS, omnes
 Optabunt simili carpere fronde rosas.

Gul. White A. B, Coll. Magd. Socius.

A NGLIACA quoties solito formosior aulâ
 Virgo nitet, nostri gloria prima Jovis;
 Hanc longè advectus NASSOVIUS unus & alter
 Abreptam Batavos transtulit ad thalamos.
 Nescio quo fiant verum hæc commercia jure;
 Ni leges Venerem Marte carere vetant.

Gul. Roberts Coll. Magd. Jur. Civ. Stud.

ACADEMIÆ CANTABRIGIENSIS

מנוע מלכים מיוחש לאריות אברך
 אשרי האי בהחזקת בזה עמך:
 החל והודיה שדאנתך לשכרך נאה
 ברו מלך פנימה מהודיה וחמימה:
 אך לא היו האברות הראשונים
 בעת החזרתם ממכם יחד חמים:
 זרעכם כמו הם ירום ויגדל
 קול ששון ושמחה לא יחול:
 מעשיכם יבאו זרה אל העולם
 שבניהם אברו על ידי אבותם:

Tho. Ferrand A. B. Coll. Trin. Soc.

QUÆ varias spirat Veneres, ut maximus ANNÆ
 Picturam aspexit NASSOVUS; Imagine Divæ
 Ut periit pulchrâ correptus! fervere Sanguis
 Incipit exultans: tumidos cùm *Jupiter* Æstus
 Pectoris accensi miserans, libraverit æquâ
 Imperii eventus Trutinâ, placidæque locutus
 Hæc *Veneri*: "Nato dic, Flammâ accendat eâdem
 " NASSOVUM Britonumque *Helenam*: Virtutibus ille
 " Innatis, opibusque ingens, ingentior Illa."

Obsequitur Natus: gratam sub Pectore Flammam
 Excitat hinc illinc: dulci quo Vulnere captum
 Incolumem nostris NASSOVUM reddidit oris
 Diva potens *Cypri*, lætos poscentem *Hymenæos*.

Digna Dies meliore notâ, qua nobilis Hospes
 Sedibus accessit nostris, quacunque per Urbes
 Incedit medias, Gens confluit undique, læta
 Explorare Viri faciem: miratur in Illo
 Et vultum, GULIELME! tuum, priscumque Vigorem.

Anglia gaudeto, lætare *Hollandia*, Plausu
 Omne sonet Cælum festo: Spes altera Regni
 Palladiumque aliud, Cælo demittitur alto.

Vivite felices, queis læta *Britannia* junctis
 Pectore gratatur toto, queis fausta precantur
 Mente pia *Batavi*: Vobis felicia Regna
 Det Deus, ac simili faciat Vos Prole Parentes.

Jos. Layton Sid. Coll. Alumn.

GRATULATIO.

NON vota tristes fudimus irrita,
Numen benignum cœlitus audiit;
Morbum fugavit, PRINCIPISQUE
Ore Salus rediviva ridet.
Angli querelas mittite lugubres,
Metusque inanes; Omnia GEORGI
Favent & augusti Senatûs
Confiliis bene machinatis.
Jam SPONSA gazis REGIA prodeas
Indis renidens: Impatiens moræ
Suspirat, expectatque PRINCEPS
Gaudia Te meditans futura.
Hymen benignus, (vivide gaudii
O Fons perennis, mutua copulâ
Qui Corda jungis pertinaci?)
Dexter *Hymen Hymenæus* adsis.
Hoc junge Tu Par nobile Pectorum
Tu Diva *Juno* Pronuba protege;
Puræ voluptatis quieta
Vita fluat placido tenore.
Nassovianum Stemma, *Diespiter*,
Tuere, ditent candida Castitas,
Fides, Honestas, integerque
Fœdere Amor metuente solvi.
Tu vita mundi fervida, Tu, *Venus*,
Hunc læto Amorem Pignore prosperes:
Hoc Fonte derivati Honores
In Patriam Populumque manent.
Confessa Matrem Regia Filiæ
Pulchro venustas ore repullulet:
Virtusque Natorumque Candor
Exhibeant referantque Patrem.
Vivax Coronæ Progenies decus
Reservet: Artes altera nutriens,
Mores & exemplis honestans,
Diva beet CAROLINA Gentes.
Novi WILHELMI, Fulmina Martia;
Novique surgant omine GEORGII
Felici, & *Europæ* salutem
Auspiciis tueantur æquis.
Ægidius Templeman, Coll. Trin. Alum.

ACADEMIÆ CANTABRIGIENSIS

TUNO *Minerva, Venus*, certant, NASSOVIUS astat
Judex, (ut par est) Pomaque dat *Veneri*,
Utque *Venus* Meritis Illius digna rependat
Munera, Judicii Palma fit ANNA fui.
Nobile Tu Munus sine Fraude Dolove reportas,
Arma silent, repetens nec *Menelaus* adest.
Nec jam *Priamidi* invidas; *Spartæ* neque Formâ
Nec Virtute parem suspiciunt *Helenam*.

Moore, S. Jon. Evan. Alumn.

SALVETO *Angliacis*, PRINCEPS gratissime, Terris
Altera de *Batavâ* stirpe Propago ferax.
Legibus & Fidei Vindex GULIELME, fuisti,
Altera ne desit Virga, Secundus ades.
Turbidus emotis jungat se *Gallus Iberis*,
Ebibat & *Rhodani* Pocula flava *Ligur*.
Anglus cum *Batavo* coeant, Te PRINCIPE, Fratres!
Æquatâ teneat tempora Lance PATER.

Carolus Gretton, Coll. Trin. Alumnus.

BELGIA, quid vestros toties narrare Triumphos
Auriacæque Domus Clara Trophæa juvat?
Nec fumus ingrati, Tibi nos debere fatemur
Servatam Gentem, NASSOVIUNQUE Ducem.
AURIACO debent vitas & jura *Britanni*,
ANNA sed AURIACO grata rependit opem:
Servato fruitur Regno memor *Anglia*, sed Tu
Servati Regni, *Belgia*, Deliciis.

Geor. Grimston, Coll. Sid. Suff.
Soc. Commensalis.

G R A T U L A T I O.

BEST be the Day, when all-subduing Love
Left the soft Pleasures of the *Cyprian* Grove;
And hither sped, with Treasures on his Wings,
To glad whole Nations, and ennoble Kings!

He joins NASSAU, who now with courteous Grace
Seeks Honour, Peace, and Love in BRUNSWICK's Race:
But ANNA's kindly Smile is all his Care;
For every Blessing, every Good, dwells there.
He looks, admires, nor feasts upon her Charms
Long, e'er his Heart that Heav'n of Beauty warms.
What might not NASSAU do, when Love inspires,
And Virtue animates his fond desires?
He speaks, embellishing his Manly Sense
With all the Lover's flow'ry Eloquence.
(Mean-while, with rosy mantle Love o'er-spread
The generous Blushes of the Royal Maid;)
The Royal Maid consents with decent Pride,
And crowns her Triumphs with the name of Bride.

Thrice happy Prince! behold the Gift of Heav'n,
Sacred to Merit, and to Merit giv'n:
A Gift, no fab'lous Ages can excell,
Nor later Legends lye a Parallel.
Penelope, and *Helen*, we disclaim;
And tear them scornfull from the Book of Fame;
Their Heroes could not, after all their toil
In warry Tempests, boast so fair a spoil;
Nor mighty *Hercules* such Blis presume
Tho' match'd to *Hebe*'s everlasting Bloom.
So Fair! She seems by Nature form'd to stand
The peerless Pattern of her plastic Hand!
So chaste! so good! in ANNA's Soul we find,
The lively Image of *Seraphic* Mind.
With Transport I pursue the glorious Theme,
And still new Beauties rise in ANNA's Name;
But *Phœbus* checking whispers me, his own
Meridian Glories are not better known.

Y

This

ACADEMIÆ CANTABRIGIENSIS

This was thy Conquest, Love, be thine the Praise,
And constant offerings of their blissful Days.
To *Venus* Lap return, Thou gentle Boy,
There meditate a second scene of Joy,
(Joy, as sincere as what we now express,
To glad more Nations, and more Kings to bless.

T. Morell, A. M.
Fellow of Kings College.

EUROPÆ lacerata foris dum viscera *Gallus*
Divellit, Socio tutè connixus *Ibero*;
Nec non conjunctis metuit *Germania* ab Armis:
Nos, procul hortifono Belli clangore remoto,
Innocui gratas lites, *Cytherea*, movemus
Auspiciis, Dea blanda, tuis; dumque horridus Armis
Mavors Ausonias expugnat bellicus Urbes,
Anglia festivos agitat secura Triumphos.
Quales in Portu (quem conficit Insula longo
Objectu Laterum, obsistitque Aquilonibus) Undæ
Intus subsidunt, & non agitantur; at extra
Carpathium Ægæo Pelagus *Libycumque* sonanti
Junctis confluantur Aquis, & Bella læcessunt.

Lucifer, ante alios *Veneri* dilectior Ignis,
Infueto splendore nitens adduxit acemnum
Optatumque Diem, non inferiore notandum
Augurio, quàm qui Fastis pulcherrimus extat
Conspicuùm *Angliacis*: non Illo scilicet alter
Illuxit nostris unquam felicior Oris,
Quo tuus Ille iniiit, PRINCEPS celeberrime, fœdus
Connubii *Patruus*,—venturi pignus Amoris!
Venisti nostras gratissimus Hospes ad oras,
NASSOVÌ; Te fama tui cognominis ANNÆ

Com-

GRATULATIO.

Commendat, tali Te Virtus Coniuge dignum
Efficit egregia, & circum præcordia ludit.
Ecce Tuum lætâ gratantes Voce *Britannos*
Adventum, positisque agitantes gaudia curis:
Vos fateor lætos gestire, *Britannica* Pubes,
Quos Anni viresque finunt, quin Ipsa Triumphis
Emicat in mediis morborum oblita Senectus.
Cernis ut, arridens *Hymenææ* conscia tædæ;
Vestitu decorata novo Natura superbit.
Ut caput insolitis exornat honoribus almus
Sol præ lætitiâ; Tibi nec succenset *Apollo*,
Fortunæve tuæ, PRINCEPS, invidit; amatam
Etsi olim *Daphnen* studio sectatus inani,
Infelix frondes, & Baccas carpsit amaras.
Aspicias innumeris ut *Flora* coloribus Agros
Vestiat, utque suas Tellus effundat ubique
Prodiga opes; late tranquillat cærulea *Nereus*,
Sollicitè expectans transferre per æquora Puppim
Regibus & longo regali stemmate onustam,

Baskett, S. Joh. Evang. Alumn.

CUR citius solito frondescunt undique Silvæ,
Induit & Formam vivida Terra novam?
Cur Natura suos maturat prodiga Fœtus?
Ludit amabilibus dum Philomela sonis.
ANNA, tui Causâ Veneres Terra explicat omnes,
Ut decoret Thalamos officiosa tuos.

Oliver M' Casland, Coll. Trin.

Socio-Commensalis.

ACADEMIÆ CANTABRIGIENSIS.

DICITE nunc, siquando mihi, Gens mollis Amorum;
His *Venerem* Terris posthabuisse *Paphum*.

Dicite festivum GULIELMO Carmen & ANNÆ;
Totus ut hic Sponsâ solvitur, Illa Viro.

Mutua dumque inter, quàm dulcia! Gaudia nectunt;
Nectite Pæstani mollia ferta Rosi.

Nunc fugiat *Daphne Peneïa* nomen Amantis?
Flammeolum, *Daphne*, castior ANNA petit.

Cæde tumes crudelis adhuc, *Atalanta*, Procorum?
Lætatur fociò mitior ANNA toro.

Nec taceam medicas, *Baiarum* Numina, Lymphas;
Numina perpetuo Carminè digna cani.

Hinc licèt Aureolum referant Argentea Tinctum;
Gratior est Reditus, quem dedit Unda, Ducis.

Hunc Famâ & faustis *Mavors* insigniat Armis:
Ornet Blanditiis Hanc *Cytherea* suis.

Par Illustre, tenensque Patrum Vestigia Quorum
Plurima per sacras fulget Imago Vias.

Connubium irruptum maneat: ne Myrtea Sylva
Littora; ne Vites arctiùs Ulmus amet.

Queis datur *Idalios* meditari Carmine Lusus;
Et clarâ *Martis* Bella sonare Tubâ:

Vos, magnum exstimulet GULIELMI nomen & ANNÆ
Ille Dei Laudes occupat, Illa Deæ.

Edm. Williamson, Coll. Trin. Alumnus.

GRATULATIO.

QUID refides dudum nervos, defuetâque Musis
Plectra petam? tristis quondam solatia curæ
Carmina si, non ridendus, meditarer amicæ
Respuerint aures nostræ nec dona *Camænæ*;
At nunc, ausus idem, fudem, frustrâque laborem,
Immemor heu! cantûs, priscique oblitus amoris.

Pectora sed cui non virtus, atque infusus ardor
Accendunt, vires inspirat carminis alta
Materies, timidumque vetat languescere vatem.

Ergo age; cantandi veniunt GULIELMUS et ANNA;
Dilecti Divis ambo, et de sanguine creti
Heroûm; præsens sopitos suscitât ignes
Delius, et veteri videor caluisse favillâ.

Et pacis, bellique potens quascunque per oras
Regibus infundit terrorem GEORGIUS, urbes
Lætâ aut pace beat, pariter virgo inclyta, laudes
ANNA, tuæ panduntur, ades tu publica cura
Principibus, sequerisque Parentem passibus æquis.

Dum quæ Fama refert, de te Dea nuncia veri,
Sedulus exposcit, dum pendet ab ore docentis
Virgineis quæ forma genis, quæ gratia vultûs;
Ut magnæ matris feliciter æmula, pulchras
Virtutes eadem, maternâque furgis in ora,
Insuetas NASOVUS alit sub pectore flammâs
Inscius, atque lubens blando depascitur igni.

Virtutis domus O fœcunda atque inclyta nutrix
Auriaca, innumeros gremio quæ fundis ab almo
Heröas, Divosque, en! vestram conspice mater
Progeniem, veteris quem non insignia famæ
Delectant, non crescentes in vertice lauri.
Nempe ANNA inflexit sensus, Hæc compede gratâ
Continuit, magnûmque animum submisit amoris.

ACADEMIÆ CANTABRIGIENSIS

Sic tu, Dive lyrâ pollens, ad frigida *Tempe*
Seu canis immortale, Jovis dignum aure, futuri
Sive per immensum torques penetrabile lumen
Præfagus, vel *Theſſalicis* armatus in arvis
Dirigis in tumidum celeres *Pythona* sagittas ;
Si fors *Penæis* patrias inviserit undas,
Stas tacito obtutu nymphâ defixus in unâ,
Nec citharam pulsare catus, nec lædere telis.
Non sancti profunt tripodes, tua cernere, *Phæbe*,
Nil nisi formosam nôrunt Oracula *Daphnin*.

At fato meliori ardet NASSOVUS, amoris
Nec referet deſcendus inanes præmia lauros.
Ocyus en! ſpumas hyberno fidere torquet,
Et petit undofum connubia tanta per æquor.
Quid ſcopuli inviſi nautis, rapidæque procellæ
Intentant tibi, chare, minas? tu, cura Deorum,
Invalido tutus tranabis cærule lintre ;
Scilicet ipſe ſedens clavo, veliſque miniſtrans
Optatas *Hymen* navem deducet ad oras.
Seſe effert pater en! *Thameſis*, tantoque ſuperbit
Hospite, dumque ulnas aperit tibi lætus amicas,
Fatidicus placidis madidum caput exerit undis,
Tum ſic affatur. “ Gratiffimus Advena, PRINCEPS,
“ Oſtia noſtra ſubis. Divûm mox munera coram
“ Aſpicias, ſortesque tuas oculatus amabis.
“ ANNA tibi *Angliacas* inter pulcherrima nymphas
“ Siſtetur famâ melior, ſpe pulchrior omni.
“ Nec temerè noſtras deſcendis Amator ad oras,
“ ANNA tibi quoniam fatiſ immota manebit
“ Conjux, et lætiſ tandem ſociabere vincliſ.
“ Sed, piget heu ! memorare, minax, inimicaque tædiſ
“ Ignea te febris ſequitur, jam jamque tenere
“ Sperat, et adverſuſ luſtantem affigere lecto.
“ Hæc dulci abſumet paullûm de corpore vires ;
“ Hæc thalamos prohibet, cæptosque moratur amores.
“ Sed dura ; te *Junoni* ſervâque ſecundæ.
Dixit, et allabens fluvio famulatur amœno,
Oſcula dans caræ circumfluus uda carinæ.

GRATULATIO.

At qui commisso vobis gaudetis alumno
Illustri, *Sacri fontes*, laticemque salubrem
Funditis, O! nunquam, si quid mea vota valebunt,
Mufarum vestras reticebunt carmina laudes.
Audebit nunquam puras corrumpere lymphas
Immundis *Aufonus* aquis; tot flumina libans
Nec magis optatos sibi Sol quæsierit hauustus.

Tu noli, PRINCEPS, lentos incescere menses,
Lux, omnis pretium curæ, casusque levamen,
Expectata rubet; faciles absolvere Divos
Nunc juvet, et pactas lætantem poscere tædas.

En! NASSOVUS adest, oculi quo fospite gaudent
Mille frui, generum sibi quem pater ipse requirit
GEORGIUS, ingenti sibi postulat *Anglia* plausu.
Tot tandem vicere preces, votisque vocata
Ridet in ore salus, dum purpura læta juventæ
Longinquos spondet venturo tempore soles.
Innocuos tuto nunc totus abibis in ignes;
ANNA tua est; avido lustrabis lumine tutus
Incessusque habitusque lepores, tela genarum
Lucida, vibrantes et castum fulgur ocellos.

Quin tu cede Deo, metuas nec, regia virgo,
Lædat inexpertæ ne mitis corda favilla.
AURIACUS flammis te, non indignus, aduret
Æquatis, non illustri peccabis amore.

Quales O pharetrate Deus, cum Matre, triumphos
Instruis! en! numen vestrum, legesque fatentur
Invictas *Paphis* dignissima corda sagittis.
Blande Puer, parili ferias mucrone, volentes
Ut duce te cœant æterna in fœdera dextræ.

Ecce autem solennis iter, festo agmine, Pompa
Ingreditur, delubra petens; turba undique denso
Ingeminans fremitu plausus remoratur euntem,
Et sibi producit gratæ spectacula Scenæ.
Suasit amor nimius nobis hæc crimina, CÆSAR.

Scilicet

ACADEMIÆ CANTABRIGIENIS

Scilicet optati in partem vult quisque vocari
Fœderis, uno omnes studio, culpâque tenemur,
Patresque, Procereſque, et non ignobile Vulgus.
Ipſæ etiam teneræ, formoſa caterva, puellæ,
Conſiliis retrò verſis, ſpectentur ut ipſæ
Non hic ornatæ incedunt; ſtudioſa videndi
Luce micat quantâ ſociis fulgentior ANNA,
Quæque ſuas nescit veneres, innoxia vibrat
Tela, nec incauto infidias meditatur amanti.

O nimium felix, quâ charior inſula Divis
Neptuni nuſquam madidis requieſcit in ulnis,
Lætitiâ ingentem feſtivas, alma, per urbes
Defer, et attollas turritæ frontis honores.
Libertatis amans ridentis dum undique plaufu
Tu reſonas, exlex, *Angliſque* inviſa Tyrannis,
Cui longè a noſtris peregrinis exulet oris
GEORGIUS edixit, merito conſoſſa dolebit
Vulnere, connubiis ſibi petet omina tantis,
Auriacâ feros metuens de ſtirpe Nepotes.

Cornelius Harrifon A. M. Aul. Pemb. Soc.

ERRATA.

A Pag. 2. lin. 23. lege Europam G Pag. 1. l. 4. fine l. 11. Purpureus
I Pag. 1. l. 28. nitebit. T Pag. 1. l. 3. auguſtos.

